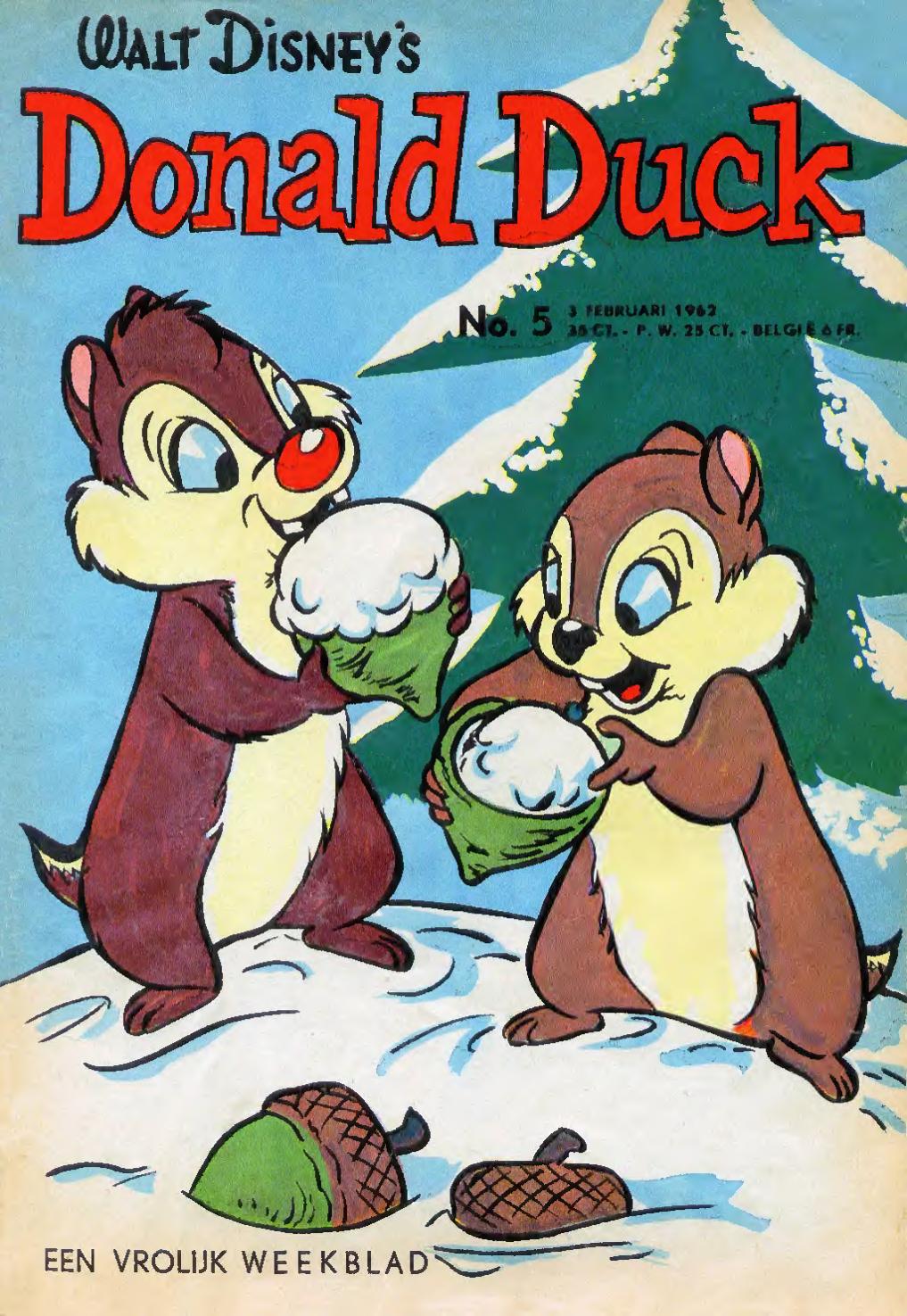
WALT DISNEY'S
Donald Duck
No. 5 3 FEBRUARI 1962
35 CT. - P. W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.
EEN VROLIJK WEEKBLAD

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

HET was zo verschrikkelijk koud, dat de grote Boze Wolf al drie dagen z'n bed niet uit was geweest, maar nu móést hij wel. Wolfje ingeerde bij Oma, zodat Midas zelf eigenlijk boodschappen had moeten doen en hout had moeten hakken; maar hij was er eenvoudig te lui voor en nu was er niets meer in huis! Hij lag hael hard na te denken, of hij niet iemand anders ervoor kon laten zorgen.... Opeens klaarde z'n gezicht op. Hij gooide de dekens van zich af, sloeg z'n das om en ging op pad. Recht naar het huis van de biggetjes!

Voor de deur blaef hij staan. „Zeg, luisteren jullie 'ns!" brulde hij. „Als jullie één keer boodschappen voor me willen doen en hout willen hakken, dan zal ik jullie een week met rust laten! Wat vinden jullie ervan?" In het huisje werd druk gefluisterd, toen verscheen het gezicht van Knor voor het raam. „Goed," zei hij, „maar dan moet u nu meteen teruggaan naar uw huis, de deur en de ramen op slot doen en de sleutel door de brievenbus naar buiten gooien! Dan weten we tenminste zeker dat we niet in één van uw vallen lopen!"

De wolf grijnsde, knikte en rende naar huis. Hij sloot de deur en de ramen, gooide de sleutel naar buiten met een briefje waarop alle boodschappen stonden, en wat geld en kroop toen in bad.

Een uur daarna werd hij wakker. Op de deurmat lag z'n sleutel en vóór de deur, in de sneeuw, lagen alle boodschappen en een stapel hout. Hij haalde alles binnen, stak een vuurtje aan en.... met een geweldig geknal vlogen de houtblokken door de kamer. De biggetjes hadden in elk blok een stuk vuurwerk gestoken!

Woedend rende Midas het huis uit en struikelde toen over 'n andere stapel hout. Er zat een briefje op. „Deze kunt u veilig gebruiken," stond er op, „die andere houtblokken waren er om u er aan te herinneren, dat wij óók wel 'ns een grapje kunnen uithalen!"

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde f 23,50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 17,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

TAKE en ALI DE VRIES, DELFZIJL. Weet je, jongens, alle vriendjes uit Duckstad móéten wel veel beleven, anders zou ik echt niet weten, hoe ik elke week de Donald Duck vol moet krijgen!

WILLIE DEN HERDER, PUTTEN. Spannend, hè, dat verhaal van Pipo! Maar het loopt wel goed af, hoor! Dat kun je gerust aan hem overlaten! Als ik hem weer 'ns zie, zal ik hem de groeten doen van jou!

YVONNE KRAMER, ROTTERDAM. Heb je al 'n correspondentie-vriendinnetje gevonden op één van onze ziekenlijstjes? Ik vind het een erg leuk idee. Misschien voelen nog wel meer meisjes er wat voor!

KEES VAN DER ENDT, YERSEKE. Hoe gaat het ermee, Kees? Ook op school alles goed? Fijn, dat je zo druk bezig geweest bent met het rondbrengen van die kaarten en kinderzegels!

TWAN VAN GORCUM, WAALWIJK, Goofy is vreselijk bang, haast overal voor! Weet je dat er een tijd is geweest, waarin hij zelfs bang was voor z'n eigen schaduw? Gelukkig hebben ze hem daar overheen kunnen helpen!

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf gerust zoveel je maar wilt naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen lik als je in België woont.

Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

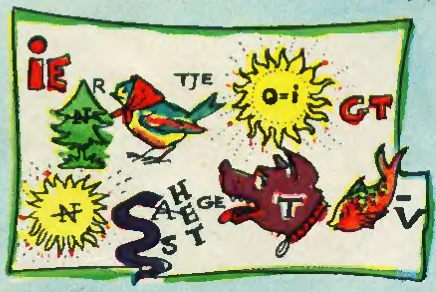

ONS ZIEKENLIJSTJE

Theo Bruyns is 7 jaar. Theo ligt nu alles bij elkaar al ruim vier jaar op bed. Zijn adres is: Munnikewaide 27, Beverwijk.

In het sanatorium Berg en Bosch, Tarc. Hal 2, Bilthoven, ligt Dik Wijfje, al meer dan een jaar. Hij spaart kaarten met foto's van filmsterren er op.

Truusje Stevens is 13 jaar. Zij ligt in het St. Radboud Ziekenhuis, Kamer 215, Nijmegen, en daar zal ze nog wel een tijd moeten blijven. Johan Kuipers is 4 jaar en dol op post, al kan hij dan ook nog niet lezen. Zijn adres is: Wilhelminastraat 15, Overdinkel.

Zullen we gauw aan 't schrijven gaan? En vergeten we ook de kleintjes niet?

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 5

De oplossing van deze rebus is 'n bekend spreekwoord, dat uit zeven woorden bestaat. Als je er achter bent gekomen, hoe dat spreekwoord luidt, schrijf het dan op een briefkaart en stuur die vóór 8 februari als je in Nederland woont, naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, en als je in België woont, naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Vergeet niet, duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „Oplossing 5". Veel succes!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen van de prijswinnaars van de wekelijkse prijsvraag nummer 50:

1e prijs: I. Scheper, **Amersfoort.**
2e prijs: B. Mimpen, **Den Helder.**
3e t/m 12e prijs: Marjan van Eyk, **Bergen op Zoom;** H. Verhoeks, **Hasselt;** B. de Jong, **Leeuwarden;** P. de Vos, **Rotterdam;** G. v. Dommele, **Hilversum;** Luc Schultinga, **Passe;** Ria van Dam, **Haarlem;** Ad. Weststrate, **Gnes;** D. Zwaan, **Ittersum;** D. Kerkhoven, **Lisse.**
13e t/m 22e prijs: A. Reyenders, **Ubachsberg;** A. v. d. Schuur, **Oude Pekela;** Selle Strijker, **Amsterdam;** J. Sophia, **Eindhoven;** Ria Veriaar, **Gouda;** W. Timmerman, **Amel (Blg.);** Gr. Hardeman, **Driebergen;** F. Brekelman, **Den Haag;** Hermien Fidder, **Almelo;** Peter Gaelen, **Raermand.**

De oplossing van prijsvraag no. 3 luidt: **SLAAPMUTS.**

WALT DISNEY'S

OMA DUCK

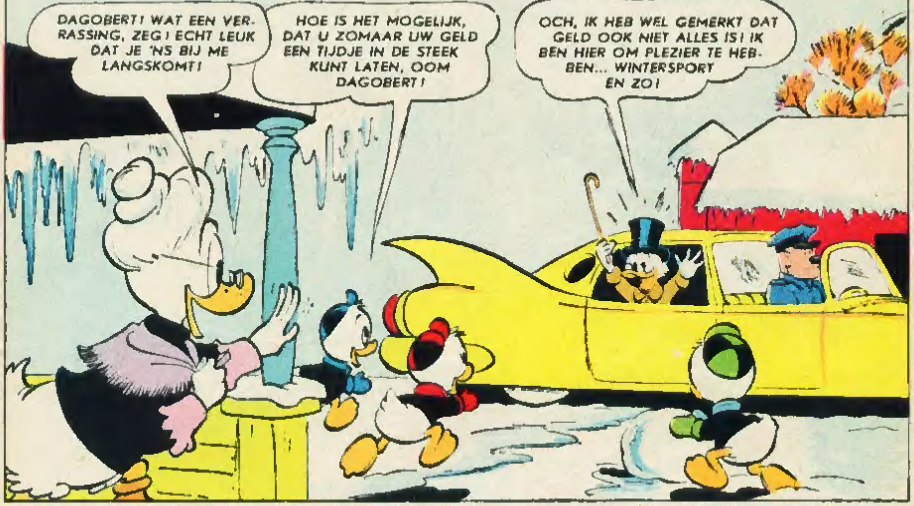

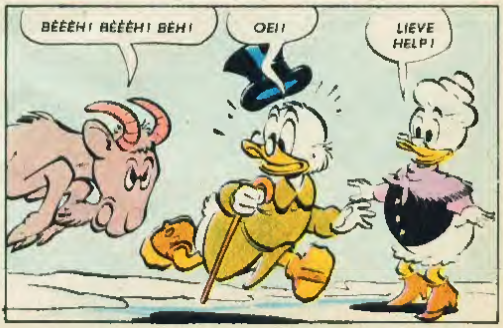

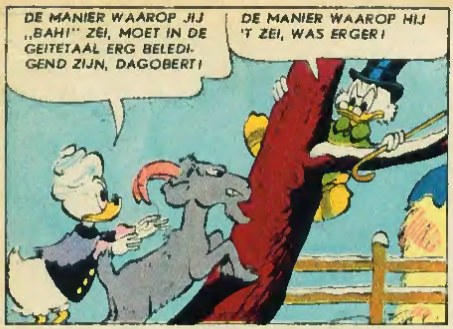
DE MANIER WAAROP JIJ „BAH!" ZEI, MOET IN DE GEITETAAL ERG BELEDIGEND ZIJN, DAGOBERT!
DE MANIER WAAROP HIJ 'T ZEI, WAS ERGER!

IK ZAL BILLIE VASTBINDEN ZOLANG JIJ HIER OP DE BOERDERIJ BENT!
MOOI! DAN KAN IK TENMINSTE WEER 'NS ZEGGEN WAT IK WIL!

EN PLEZIER MAKEN! WAAR ZIJN M'N SKI'S, JOACHIM?
OEI!

IK BEN VERGETEN U ER AAN TE HERINNEREN DAT U NIET VERGETEN MOEST ZE MEE TE NEMEN!

WAT?! RIJ ONMIDDELLIJK NAAR HUIS EN HAAL ZE OP! EN BINNEN DE TIEN MINUTEN TERUG. ANDERS ZWAAIT ER NOG WAT VOOR JE, BEGREFEN?
JA MENEER!

WAT ZOUDT U ER VAN ZEGGEN, ALS U IN DIE TUSSENTIJD WAT GING RIJDEN OP DE SCHAATSEN VAN GIJS GANS?
U GAAT UW GANG MAAR, IK HOUD M'N WINTERSLAAP!
NM. IK HEB HET ZELFS NOG NOOIT GEPROBEERD!

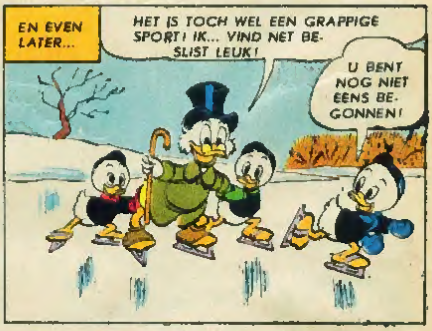
EN EVEN LATER...
HET IS TOCH WEL EEN GRAPPIGE SPORT! IK... VIND HET BESLIST LEUK!
U BENT NOG NIET EENS BEGONNEN!

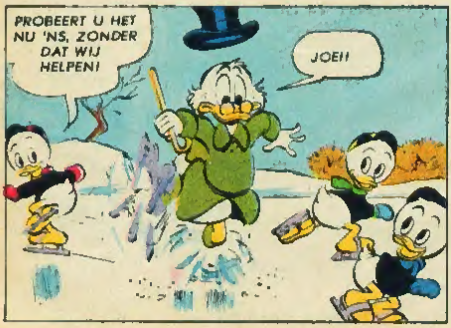
PROBEERT U HET NU 'NS, ZONDER DAT WIJ HELPEN!
JOE!!

OEF!
TROOST U, OOM DAGOBERT, ZO BEGINT IEDEREEN DIE ER NOG HELEMAAL NIETS VAN KAN!

BAH! DIT IS NIET LEUK MEER!!

BÈH! BÈH! BÈH!
ZEGT U TOCH NIET STEEDS „BAH", OOM DAGOBERT! BILLIE WORDT ER ERG KWAAD OM!
BAH! DAT BEEST ZIT TOCH STEVIG VASTGEBONDEN!

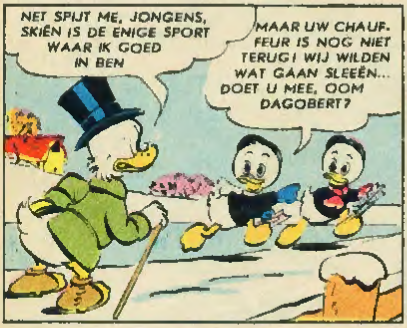
NET SPIJT ME, JONGENS, SKIËN IS DE ENIGE SPORT WAAR IK GOED IN BEN
MAAR UW CHAUFFEUR IS NOG NIET TERUG! WIJ WILDEN WAT GAAN SLEEËN... DOET U MEE, OOM DAGOBERT?

NM, VERTEL ME EERST 'NS, WAAR NET STUURWIEL EIGENLIJK ZIT!
ER ZIT GEEN STUURWIEL OP! WE MOETEN ZO NAAR BENEDEN GAAN, DAT WE OVERAL PRECIES TUSSENDOOR GLIJDEN, WEET U!

WAT KIJKT U BEDENKELIJK? U BENT TOCH NIET OPEENS BANG GEWORDEN, NÉ?
HM, IK GELOOF DAT IK HET TOCH NOG WEL VEILIG KAN HOUDEN.

ZODAT, LATER..
WAAROM DOET U DAT NOU? ZO IS ER TOCH HELEMAAL NIETS AAN!

DAT KAN ME NIET SCHELEN, JONGENS! MAAR ALS IK EEN RITJE MAAK ZONDER STUURWIEL, ZORG IK ER WEL VOOR DAT IK NEEL GOEDE REMMEN HEB!
GOED, U GAAT UW GANG MAAR, HOOR! WE ZOUDEN ALLEEN GRAAG BENEDEN WILLEN ZIJN VOOR ALLE SNEEUW OP DEZE HEUVEL GESMOLTEN IS!
ZZZ

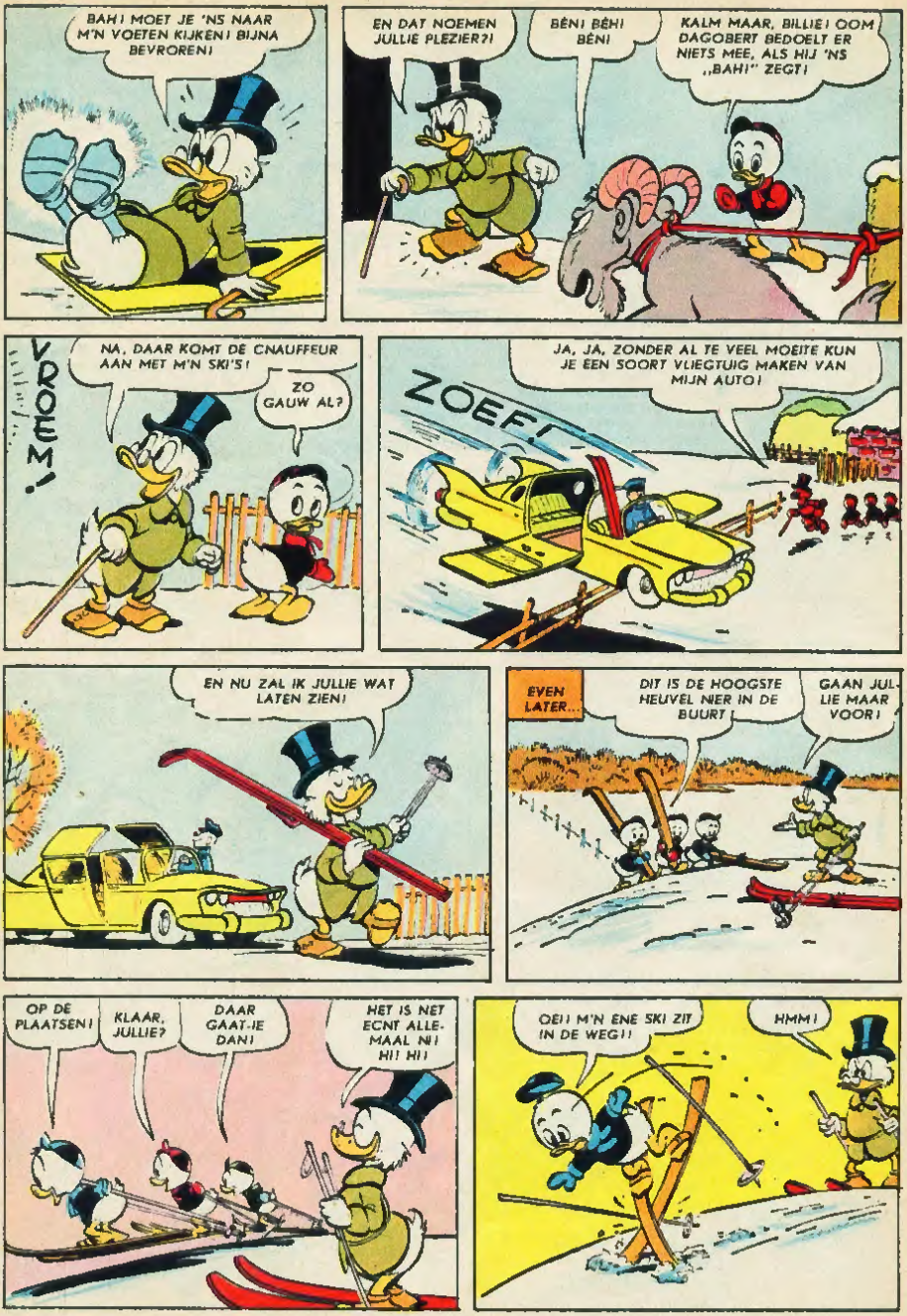
BAH! MOET JE 'NS NAAR M'N VOETEN KIJKEN! BIJNA BEVROREN!
EN DAT NOEMEN JULLIE PLEZIER?!
BÈN! BÈH! BÈN!
KALM MAAR, BILLIE! OOM DAGOBERT BEDOELT ER NIETS MEE, ALS HIJ 'NS „BAH!" ZEGT!
VROEM!
NA, DAAR KOMT DE CHAUFFEUR AAN MET M'N SKI'S!
ZO GAUW AL?
JA, JA, ZONDER AL TE VEEL MOEITE KUN JE EEN SOORT VLIEGTUIG MAKEN VAN MIJN AUTO!
ZOEF!
EN NU ZAL IK JULLIE WAT LATEN ZIEN!
EVEN LATER...
DIT IS DE HOOGSTE HEUVEL NIER IN DE BUURT
GAAN JULLIE MAAR VOOR!
OP DE PLAATSEN!
KLAAR, JULLIE?
DAAR GAAT-IE DAN!
HET IS NET ECHT ALLEMAAL NU! HI! HI!
OEI! M'N ENE SKI ZIT IN DE WEG!!
HMM!

GOEIE GRUTJES, IK HEB ZE NIET STEVIG GENOEG ONDERGEBONDEN, DENK IK!
IK... IK KAN M'N EVENWICHT NIET HOUDEN!
BAH! DURVEN JULLIE DAT NOG SKIËN TE NOEMEN! TOEN IK ZO OUD WAS ALS JULLIE, DEED IK HET BETER! BAH!
BÈH! BÈH!
KRAK!
BÈH! BÈH! BÈH!
OEJOEI! OOM DAGOBERT HEEFT NET ÉÉN KEER TEVEEL „BAH" GEZEGD...
HÉ, GA WEG, JIJ! JOU KAN IK HIER HELEMAAL NIET BIJ GEBRUIKEN!
BÈH!
HELP!
BÈH!
WOMP!
LEUK DAT U ER OOK BIJ KOMT, OOM DAGOBERT!
ZULLEN WE WEER OMHOOG KLIMMEN EN HET DAN NOG MAAR 'NS PROBEREN?
HET IS VEILIG, OOM DAGOBERT! BILLIE IS WEER VASTGEBONDEN!
BAH!

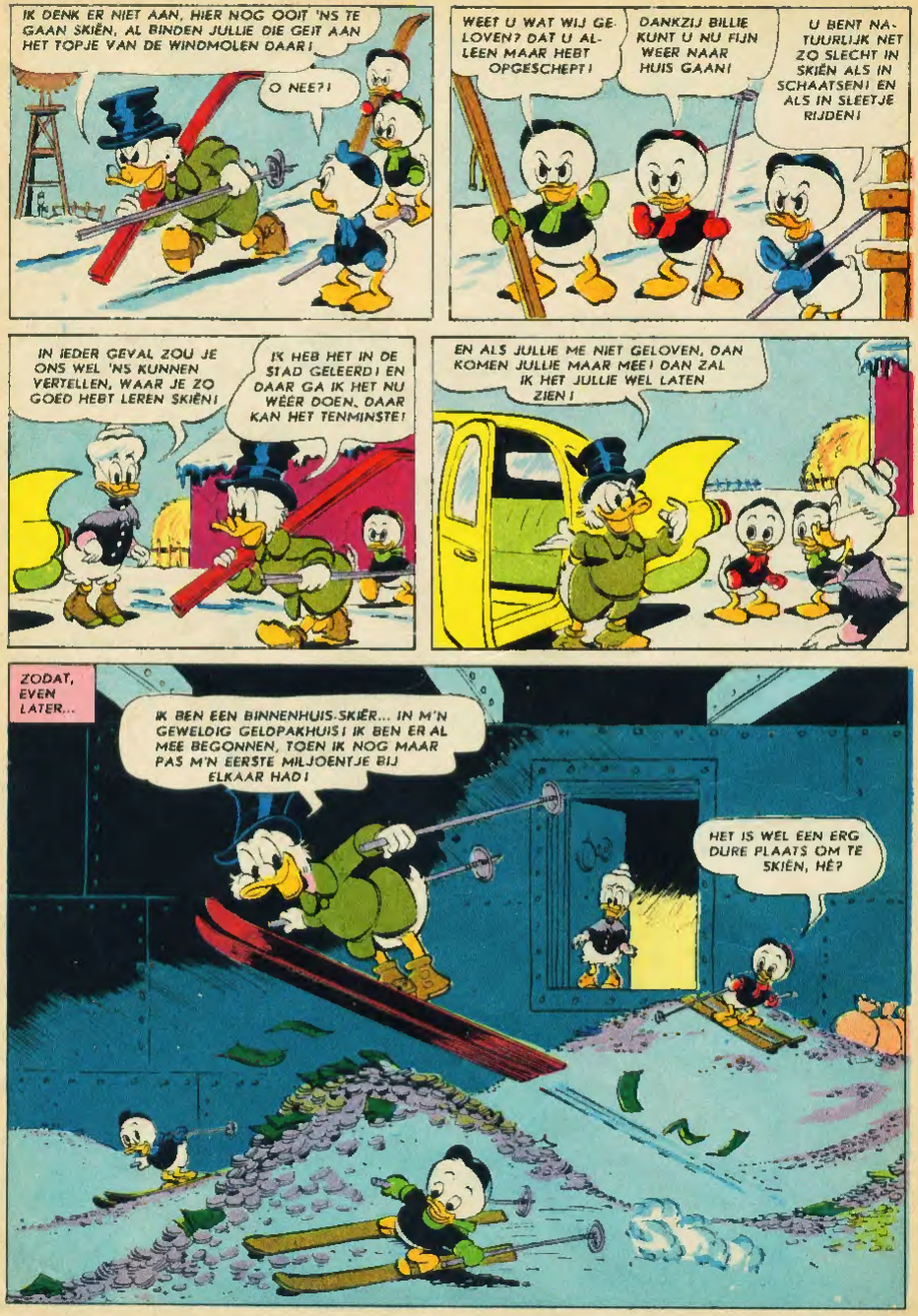
IK DENK ER NIET AAN, HIER NOG OOIT 'NS TE GAAN SKIËN, AL BINDEN JULLIE DIE GEIT AAN HET TOPJE VAN DE WINDMOLEN DAAR!
O NEE?!
WEET U WAT WIJ GELOVEN? DAT U ALLEEN MAAR HEBT OPGESCHEPT!
DANKZIJ BILLIE KUNT U NU FIJN WEER NAAR HUIS GAAN!
U BENT NATUURLIJK NET ZO SLECHT IN SKIËN ALS IN SCHAATSEN! EN ALS IN SLEETJE RIJDEN!
IN IEDER GEVAL ZOU JE ONS WEL 'NS KUNNEN VERTELLEN, WAAR JE ZO GOED HEBT LEREN SKIËN!
IK HEB HET IN DE STAD GELEERD! EN DAAR GA IK HET NU WÉÉR DOEN. DAAR KAN HET TENMINSTE!
EN ALS JULLIE ME NIET GELOVEN, DAN KOMEN JULLIE MAAR MEE! DAN ZAL IK HET JULLIE WEL LATEN ZIEN!
ZODAT, EVEN LATER...
IK BEN EEN BINNENHUIS-SKIËR... IN M'N GEWELDIG GELOPAKHUIS! IK BEN ER AL MEE BEGONNEN, TOEN IK NOG MAAR PAS M'N EERSTE MILJOENTJE BIJ ELKAAR HAD!
HET IS WEL EEN ERG DURE PLAATS OM TE SKIËN, HÉ?

dingen en dagen van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

HOEWEL het nog meer dan twee jaar zal duren, voor de eerstvolgende Olympische Spelen in de hoofdstad van Japan, Tokio, gehouden zullen worden, zijn de voorbereidingen al in volle gang. Grote stadions en gerieflijke onderkomens voor de deelnemers zijn in aanbouw; met het drukken van de toegangsbewijzen (men echat er ongeveer drie miljoen nodig te hebben) is een begin gemaakt en ook de eerste serie Japanse postzegels met betrekking tot de Olympisch Spelen is verschenen. Het zijn drie zegels, alle met dezelfde waarde, maar verschillend van kleur en met verschillende sportfiguren er op. Die met de speerwerper hebben we hier afgebeeld. Een probleem vormt dit keer het vervoer van de Olympische fakkel.
De weg van Griekenland naar Japan voert door onherbergzame gebieden met vele dichte oerwouden en woeste rotsmassieven. Daarom overweegt men, bij uitzondering, de Olympische fakkel per vliegtuig te vervoeren.

BOOTJES-SPEL

ZIEKE PIEPJE

Piepje moet naar 't ziekenhuisje,
Want zijn keeltje doet zo'n pijn,
Mammie brengt hem in een taxi,
Toet, toet, toet, nu dát is fijn.

Piepje komt op 't kinderzaaltje,
Zuster legt hem in zijn bed
En ze zegt: „Niet huilen, Piepje,
Maak met d'anderen maar
wat pret."

Als klein Piepje toch gaat huilen,
Fluistert zuster in zijn oor:
„Lieve Piep, kom, droog
je traantjes,
Jij bent vast gauw beter, hoor!"

Dokter Drop geneest zijn keeltje,
Na een week mag hij naar huis.
Hiep hoera voor kleine Piepje,
Onze Piep is fijn weer thuis!

JE EIGEN SPOORBAAN

Vorige keer hebben we je verteld, waar je op moet letten, als je een baan voor je elektrische trein gaat aanleggen. Ga je de trein door een heuvellandschap laten rijden, dan kom je voor het feit te staan dat je locomotief een aantal wagens tegen een berghelling moet optrekken. Nu hebben de meeste locs wel plastic bandjes om een paar wielen, zodat ze een stevige breep op de rails hebben, maar als de helling te steil is, komt de trein tot stilstand. Dan is de locomotief overbelast en dat is beslist niet goed voor de motor. Tijdens de aanleg van de helling kun je daarom het beste de loc met er achter 't maximum aantal wagens waarmee je van plan bent te gaan rijden, een proefrit laten maken. Stopt de trein of moet de loc veel moeite doen om boven te komen, dan kun je da helling beter minder steil maken. Leg ook geen bochten aan in de helling.

BOOTJES-SPEL

Als je een paar lege lucifersdoosjes bij de hand hebt, kun je daarmee, samen met je vriendjes, een leuk spelletje gaan doen.
Met behulp van een luciferhoutje en een stukje gekleurd papier bouw je ieder doosje om tot een klein zeilschip (zie de afbeelding). Aan de voorkant van elk scheepje wordt een lange draad vastgemaakt en het andere eind van deze draad bevestig je aan een smal stukje hout, een liniaeltje bijvoorbeeld.
Nu kan het spel beginnen. De zeilbootjes worden op de tafel achter de krijtstreep neergezet, de deelnemers stellen zich aan de andere zijde van de tafel op en krijgen elk een houtje waaraan een draad zit, in handen.
Op het startteken begint ieder zo vlug bij kan de draad op te winden.
Wie het aerst het bootje, zonder dat het omgevallen is natuurlijk, neer zich toe heeft gehaald, is de winnaar.

Knabbel en Babbel
WAT EEN SAAIE WEEK IS HET GEWEEST, HÈ? ZULLLEN WE 'NS IETS OPWINDENDS GAAN DOEN?
GRAAG!... MAAR WAT? ER IS OP HET OGENBLIK NU EENMAAL NIETS TE BELEVEN!
W-WAT IS DAT VOOR IETS?
IK WEET HET NIET, HET LIJKT WEL EEN AARDBEVING!
HET IS DE GEMENE OUDE HEKS! ZE MOET ERGENS VLUG NAAR TOE!
DAT ZIE IK OOK!
KIJK 'NS WAT ER UIT HAAR WAGEN IS GEVALLEN!
HM, WAT DOEN WE ERMEE?
'NS KIJKEN WAT ER IN ZIT?
NEE! NEE!!

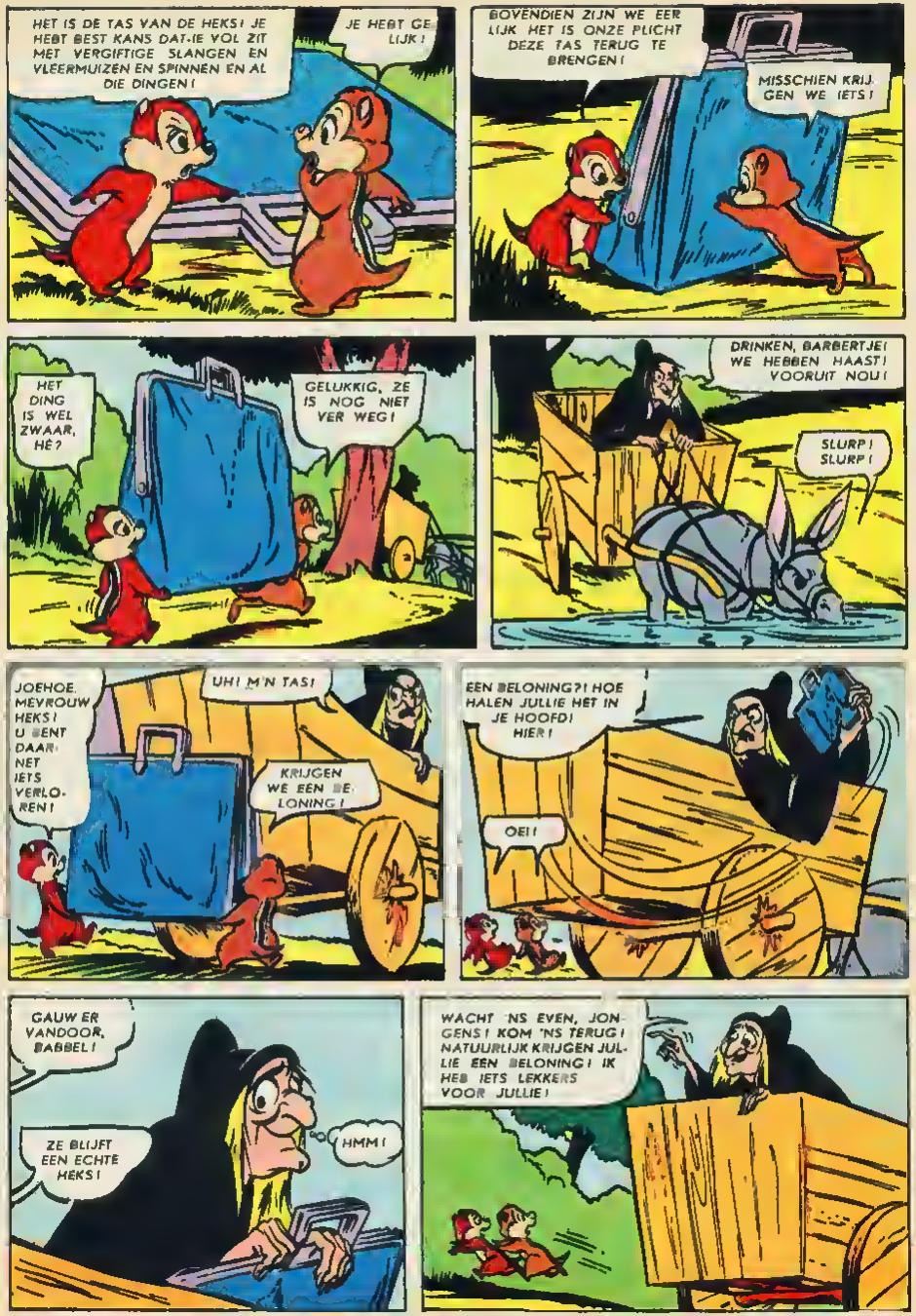
HET IS DE TAS VAN DE HEKS! JE HEBT BEST KANS DAT-IE VOL ZIT MET VERGIFTIGE SLANGEN EN VLEERMUIZEN EN SPINNEN EN AL DIE DINGEN!
JE HEBT GE LIJK!
BOVENDIEN ZIJN WE EER LIJK HET IS ONZE PLICHT DEZE TAS TERUG TE BRENGEN!
MISSCHIEN KRIJ GEN WE IETS!
HET DING IS WEL ZWAAR, HÈ?
GELUKKIG, ZE IS NOG NIET VER WEG!
DRINKEN, BARBERTJE! WE HEBBEN HAAST! VOORUIT NOU!
SLURP! SLURP!
JOEHOE, MEVROUW HEKS! U BENT DAAR! NET IETS VERLO REN!
UH! M'N TAS!
KRIJGEN WE EEN BE LONING!
EEN BELONING?! HOE HALEN JULLIE HET IN JE HOOFD! HIER!
OEI!
GAUW ER VANDOOR, BABBEL!
ZE BLIJFT EEN ECHTE HEKS!
HMM!
WACHT 'NS EVEN, JON GENS! KOM 'NS TERUG! NATUURLIJK KRIJGEN JUL LIE EEN BELONING! IK HEB IETS LEKKERS VOOR JULLIE!

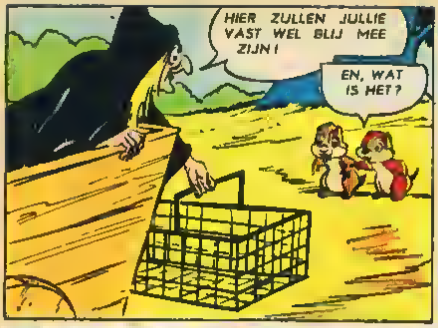
HIER ZULLEN JULLIE VAST WEL BLIJ MEE ZIJN!
EN, WAT IS HET?

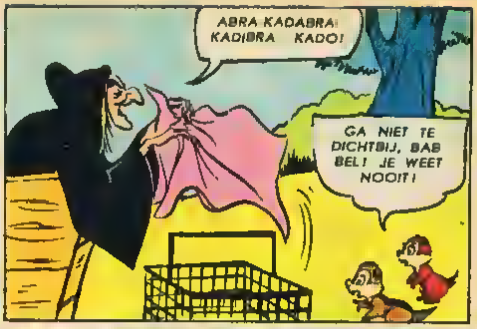
ABRA KADABRA! KADABRA KADO!
GA NIET TE DICHTBIJ, BAB BEL! JE WEET NOOIT!

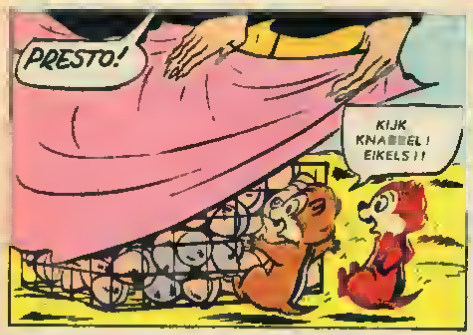
PRESTO!
KIJK KNABBEL! EIKELS!!

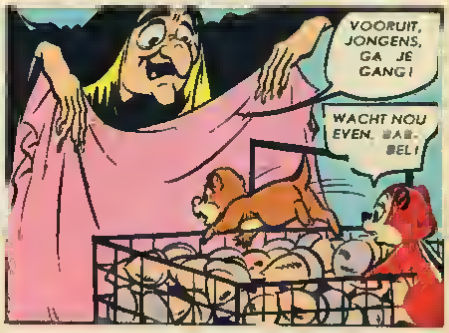
VOORUIT, JONGENS, GA JE GANG!
WACHT NOU EVEN, BAB-BEL!

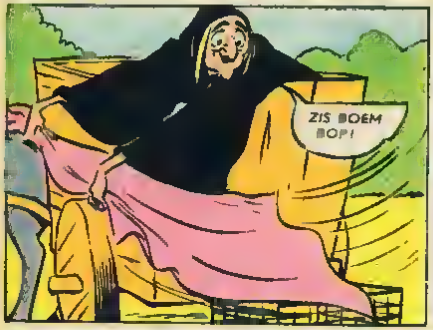
ZIS BOEM BOP!

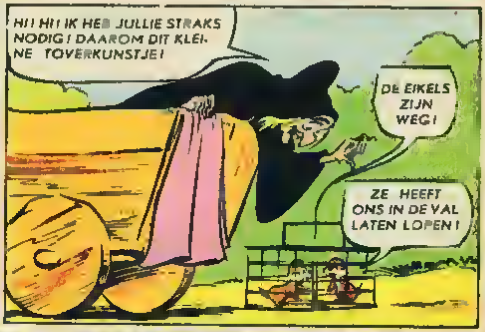
HI! HI! IK HEB JULLIE STRAKS NODIG! DAAROM DIT KLEINE TOVERKUNSTJE!
DE EIKELS ZIJN WEG!
ZE HEEFT ONS IN DE VAL LATEN LOPEN!

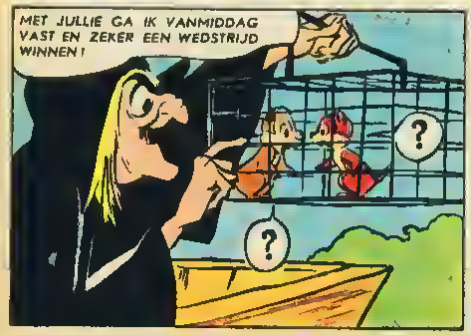
MET JULLIE GA IK VANMIDDAG VAST EN ZEKER EEN WEDSTRIJD WINNEN!
?
?

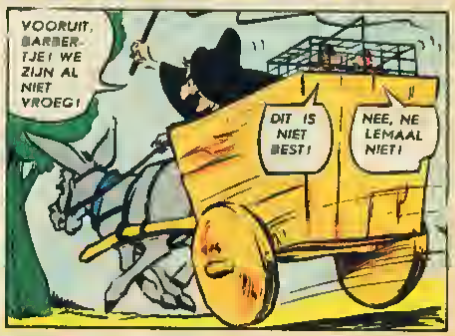
VOORUIT, BARBERTJE! WE ZIJN AL NIET VROEG!
DIT IS NIET BEST!
NEE, NE LEMAAL NIET!

IK KEN DIT GEDEELTE VAN HET BOS NIET.
NEE HET ZIET ER SPOOKACHTIG UIT!
STOP!
DE HEKS PAR KEERT HIER HAAR WAGEN.
HIER PARKEREN
WAT EEN BOEL KARREN!
283STE JAARLIJKSE HEKSEN-BIJEENKOMST
1. BEZEMSTOKWEDSTRIJD
2. APPELS VERGIFTIGEN, ENZ
GEDULD NU MAAR BESTE KERELTJES! MET JULLIE HULP MOET IK MINSTENS ÉÉN VAN DE WEDSTRIJDEN KUNNEN WINNEN!
VOORLOPIG HEB IK JULLIE NOG NIET NODIG ER KOMEN EERST NOG WAT ANDERE WEDSTRIJDEN DIE JULLIE VAN HIERUIT FIJN KUNNEN ZIEN!
NU DAMES DE BEZEM STOKWEDSTRIJD!
START
IK BEN BENIEUWD WAT ZE STRAKS MET ONS GAAT DOEN ZEG!
KIJK, BABBEL! DE HEKSEN STAAN KLAAR VOOR DE EERSTE WEDSTRIJD!
START
OP DE PLAATSEN! KLAAR — AF!
START

ZOEF!
BENG!
ZOEF!
ZOEF!
PLOP!
HA.HA!
HI!HI!
WAAROM MOET IK ALTIJD DE VERKEERDE BEZEM NEMEN?!
HEKKIE NEKS HEEFT HET GEWONNEN!
EN NU DE GIFTIGE APPEL-WEDSTRIJD!
IEDEREEN KLAAR?.. AF!
OEI!
ZE HEEFT DE APPEL LATEN VALLEN!
DE ANDERE NEKSEN LACHEN NAAR UIT!
HA.HA. HA!
HI!HI! HI!
OEWOEWOEW! NU HEB IK ALWEER VERLOREN!
HEIHTJE HEKS HEEFT DIT GEWONNEN!
SJONGE OHZE HEKS IS FLINK BOOS, HÉ?
GEEF DE MOED NOG NIET OP! IK HEB EEN IDEE!
MAAR DE LAATSTE WEDSTRIJD ZAL IK WINNEN, WACHT MAAR NS.

ZO GOED ALS IK IEMAND IN IETS ANDERS KAN VERANDEREN, KAN GEEN ENKELE HEKS HET!
WAT BEN JE AAN 'T DOEN!
SSSST! STIL!
HIERVOOR HEB IK JULLIE MEEGENOMEN! HI! HI! HI! IK GA JULLIE VERANDEREN IN EEN CITROENKLEURIGE AAP MET TWEE STAARTEN EN DRIE GRASGROENE OGEN!
WAAROM GEEFT U ONS ER EIGENLIJK GEEN VLEUGELS BIJ?
DAT IS EEN GOED IDEE, ZEG! JULLIE KRIJGEN ZE! DAAR GAAT IE....
ZE... ZE HEBBEN ME TE PAKKEN GENOMEN! ZE ZIJN WEGGEVLOGEN! MÈT DE KOOI!
HA,HA!
BOE! BOE!
HI, HI!
GA JE SCHOOLGELD TERUGHALEN!
DIT IS VERSCHRIKKELIJK! NU MAG IK NATUURLIJK NOOIT MEER MEEDOEN AAN WEDSTRIJDEN!
EEN PAAR VAN DIE BEESTJES ZIJN SLIMMER DAN JIJ!
EN ZO...
HET GEBEURDE ZO VLUG ALLEMAAL, DAT IK ER NIETS VAN HEB BEGREPEN!
IK HEB DE FLES UIT HAAR TAS GEHAALD, WAARMEE WE ONS KONDEN OMTOVEREN!
JE VROEG OM VLEUGELS, ZODAT WE KONDEN VLIEGEN...
EN TOEN WE HIER THUIS WAREN, HEBBEN WE EEN SLOK UIT DE FLES GENOMEN EN TOEN WERDEN WE WEER GEWOON KNABBEL EN BABBEL!

Pipo en het Kindereiland

WAT ER GEBEURDE *Pipo en het kindervolk van Spelonië zijn begonnen met de uitvoering van het grote plan om de rover-koning Barlos en zijn bende met hun robots te verdrijven van het zonnige eiland, dat voor die rover-aanval een heerlijk oord was. Pipo bevindt zich na met Carli, de scheepsjongen en alle honderden kinderen van Spelonië op de kermis in de hoofdstad Bombazia. Als de kinderen al die kermis-toestellen en -orgels in werking stellen merkt rover-koning Barlos eindelijk, dat er onraad is en hij stuurt zijn robot-leger op de kinderen af*

DE DOLLE DRAAIMOLEN (17)

BROEM-broem-broem-broem!" De straten van Bombazia dreunen van de ijzeren voetstappen van vijfhonderden zestig robots, nog nooit heeft een leger zo precies gelijk in de maat gelopen, nog nooit hebben armen en benen zo precies gelijk gezwaaid! Dat is geen kunst en geen wonder, want de machinemensen zijn allemaal gelijk afgesteld, daar zijn ze voor gebouwd, hun wijzertjes zijn allemaal volautomatisch op „marcheren" gezet! Het zou leuk, groot speelgoed zijn — al die nagemaakte soldaten — als ze niet zo'n grimmig doel voor hun radar-ogen hadden: het gevangen nemen van de honderden kinderen op het kermisterrein. In het paleis is koning Barlos ondertussen over zijn schrik heen, hij staat trots op de toren en kijkt neer op zijn machine-soldaten, die van alle kanten het kermisterrein insderen.

„Heha'", roept de roverkoning, „hoe is het mogelijk zo'n troep kletsgoed, zo'n stel krielkippen, die de brutaliteit hebben om terug te karen uit die moerassen, waarheen ik ze verjaagd heb! Puh! Ik snap niet, waar ze de moed vandaan halen, iemand moet ze opgestookt hebben!"

Op dat ogenblik komt de schildwacht van de rovers hijgend binnenhollen. „Baas-koning!" roept hij, „ik ben op verkenning geweest, de kermis is inderdaad in handen van die wilde kinderen. Ik probeerde op het terrein te komen, maar ze werden woedend en ze gooiden naar me met kokosnoten en modder! Ik moest vluchten, maar ik heb bun eenvoerder gezien!"

Koning Barlos grijpt de schildwacht bij z'n dasje. „Vertel op!" sist hij, „welke kwajongen speelt dear de baas?"

„Geen kwajongen, meester," hijgt de zeerover. „Een groot mens, sentje met verf op zijn gezicht en een slobberig pakje aan — hoe heet het ook weer — oh ja, een clown!"

De rovers rond koning Barlos zien hoe bun aanvoerder wel een meter hoog springt van woede en varbazing. „Een clown!" buidert hij. „Onraad! Hoe komt die potsenmaker op mijn eiland, er is in geen tijden een schip geweest!"

„Maak je niet dik, koning," zegt een van de rovers. „Wat kan het je schelen of er zo'n mal mannetje tussen die kindertroep zit, onze robots pakken ze ellemaal in hun kraag!"

Koning Barlos stempt nog even van woede, maar dan gaan zijn voeten langzamer en zijn gezicht kleert op. „Duizendmiljoen kenonnen!" bromt hij, „dat is waar! Zo'n clown meer of minder maakt geen verschil, mijn robots zijn niet te verslaan! Mennen, we hoeven niet mee te vechten, we laten rustig onze machine-mensen die hele kindertroep gevangen nemen en hisrheen voeren!"

Ondertussen heerst op het kermisterrein grote opwinding, Pipo heeft alle kinderen hun plaats gewezen en een beetje rillerig zien zij vanuit schommels, zweefmachines en andere hoge uitkijkposten hat robotleger van koning Barlos naderen. Prinsesje Balinda staat neast Pipo op een uitkijktoren vlek bij de ingang en ze trilt van spanning. „Oh, oom Pipo," zegt ze, „kijk toch eens hoeveel van die blikken soldaten er op ons afkomen; honderden tegelijk! Oh, ze zullen ons gevangen nemen en dan moeten we de rest van ons leven altijd in die vieze fabrieken werken en we zullen nooit meer mogen spelen en kamperen en vrolijk zijn! Weet u zeker, dat we niet verslagen zullen worden?"

Pipo strijkt eens over het zonnetje op zijn linkerwang. „Ril maar niet, kleine majesteit," zegt hij. „Mijn geluk heeft me nog nooit in de steek gelaten! Vandaag moet alles in orde komen, want ik wil ook weer gezond en veilig naar Mammaloe en m'n kind Petra terug! Opgelet daar zijn de robots!"

„Broem-broem-broem-krak!" De robots marcheren dwars door de kermispoort, daar komen ze het terrein op. Pipo rent de treppen van de uitkijktoren af en blaast op een

trompet De voorste robot hoort dat geluid en hij richt zich onmiddellijk op Pipo Het hele leger volgt met dreunende pas Uit hoeken en gaten, uit tentzeilen en kleren gluren de kinderen. Pipo rent naar het grote wiel met de zwevende schommels en springt in het onderste schuitje. „Hupla, Carli!" schreeuwt hij, „Trek aan de handel m'n jongen!" Carli doet wat hem opgedragen wordt en de luchtschommels beginnen te draaien. Het schuitje, waarin Pipo geklommen is verheft zich van de grond en de voorste robot van 't leger springt in het volgende schuitje om Pipo te gaan achtervolgen „In naam van koning Carlos!" krijsen de robots, „geef je overrr!" Maar Carli laat het luchtrad langzaam doordraaien, telkens is er weer een leeg schuitje op de begane grond en de toesnellende robots springen er met vijf, zes man tegelijk in, ze pullen er aan alle kanten uit. Het is een ijselijk gezicht, maar robotmensen weten niet wat gevaar is Eindelijk is de hele molen vol, alle schuitjes zitten propvol robots, die allemaal achter Pipo aan willen, maar het schuitje van Pipo is nu een hele slag doorgedraaid, 't raakt bijna weer de grond Met een handige sprong wipt Pipo eruit en zodra hij de grond bereikt heeft, trekt Carli de rem van de molen los Het luchtrad begint te draaien, eerst met de gewone snelheid, maar dan wordt het tempo verhoogd, suizend en slingerend gieren de schommels omhoog, wentelen over het hoogste punt, werpen zich in de diepte en zwenken dan weer op voor de volgende draai. En de honderdeenentwintig robots, die in de schuitjes zitten, krijgen geen kans om uit te stappen om Pipo verder achterna te gaan ze worden door elkaar geschud als kiezelstenen in 'n beton-molen; ze botsen tegen elkaar en hun blik kraakt en verbuigt en hun radertjes en veren knappen kapot ze worden gewoon fijngemalen door de snelheid, waarmee dat reuzenrad rondwentelt! Pipo is niet blijven staan kijken; met het gejuich van de kinderen over deze eerste overwinning in zijn oren rent hij weg, want er zijn ondertussen nieuwe afdelingen robots op de kermis verschenen Pipo springt in de draaimolen en haalt daar hetzelfde kunstje uit als in 't luchtrad; hij stapt zelf in het eerste bakja en als er vijftig robots hem in de andere schommeltjes gevolgd zijn, springt Pipo er zelf weer uit en laat tegelijk de draaimolen overschakelen op een draaisnelheid, die meer aan de schroef van een vliegtuig dan aan een nette kermis-draaimolen doet denken Ondertussen zijn de kinderen ook begonnen met het uitvoeren van de plannen om zoveel mogelijk robots te verwerken tot oud blik De sterkste jongen heeft de hamer gepakt van de kop van jut en een klein meisje rent in een kringetje rond en lokt telkens een robot langs die krachtmachine Iedere keer als er een robot langs de kop van Jut komt geeft de grote jongen zo'n harde klap met zijn hamer, dat de robot als een vuurpijl de lucht in geschoten wordt en boven de grond uit elkaar klapt! Overal is het gevecht in volle gang Willie de Woudloper is bij de werptent. „Drie ballen voor 'n kwartje!" roept hij „Altijd prijs altijd premie!" Hij geeft zelf het voorbeeld twee robots, die tussen de kraampjes langs de werptent komen rennen gooit hij glad hun blikken koppen van het lijf! Twee jongens gieren op de motorfiets uit de steile-wandtent over de kermie en rijden alle robots omver, die ze tegenkomen, kleine meisjes stoppen kleverige zuurstokken in de halzen van de robots waardoor hun machientjes vastlopen. Het is de dolste kermis van de gehele wereld!

Volgende week:
STRIJD OM DE BOTS-AUTO'S!

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

DRAAIEND VOEDERHUISJE

OM de vogels, die in ons voederhuisje de door jullie verzorgde maaltijden komen gebruiken, tegen wind te beschermen, zetten we het huisje draaibaar op een paal. Tegen de kopse kanten van beide plankjes komen aan weerszijden de zijwandjes, waarvan de voorkanten met een schrob- of figuurzaag in de aangegeven vorm worden gezaagd.

Op de schuinlopende bovenkanten van deze delen en op de achterwand spijkeren we het dakje, van voren en opzij 3 cm overstekend. In het midden bevestigen we een klosje, waarop we een gordijnroe-busje hebben geschroefd. Recht onder dit punt boren we in de bodem een gat. De duif, die de opening van het huisje uit de wind houdt, nemen we vergroot over, we zagen hem met een figuurzaag uit hout van 1 cm dikte. Dan wordt hij op het dak bevestigd. Een ronde of vierkante paal zetten we stevig in de grond. (Het ondereinde insmeren met carbolineum of kreosoot tegen rotting). In 't boveneinde van de paal boren we een diep gat, en daarna spitsen we het af. In het gat, precies passend, slaan we een roe, pijp of massief ijzeren staaf.

Om deze spil draait het huisje, waarbij deze door het bodemgat loopt, met het boveneinde in het roe-busje. Een glazen kraal of stalen lagar-kogel in het busje

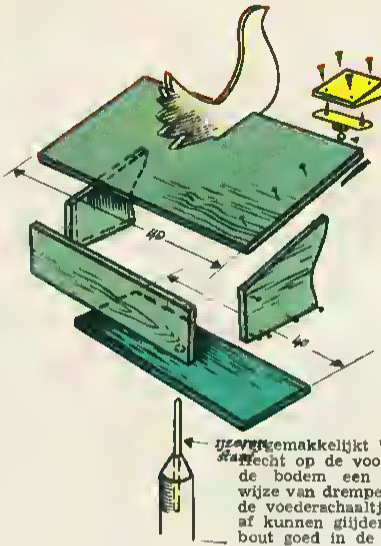

gemakkelijkt 't draaien recht op de voorkant van de bodem een latje, bij wijze van drempeltje, zodat de voederschaaltjes er niet af kunnen glijden. Zet het bout goed in de grondverf en schilder daarna de duif wit, de rest groen of rood.

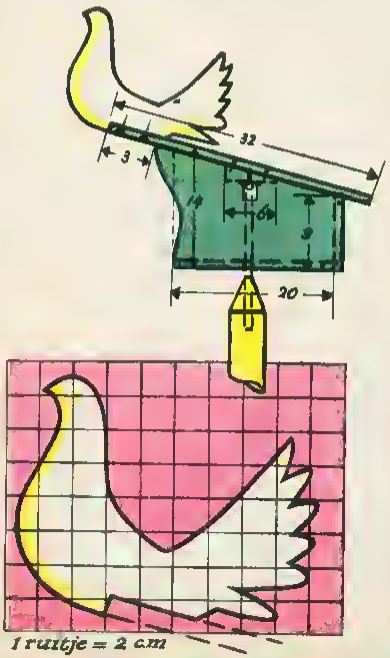

EEN NIEUWE OMSLAG VOOR JE DAGBOEK

VEEL vriendinnen van Oom Donald houden er een dagboek op na, waarin netjes (hopen we!) van dag tot dag de belevenissen in het kort worden opgetekend. Hoe ziet dat belangrijke boek er van buiten uit? Omdat je het vaak gebruikt, zal de kaft of de band waarschijnlijk niet al te schoon meer zijn. Daar zullen we dan 'ns gauw verandering in brengen, door een geappliqueerde stofomslag te maken. Het spreekt vanzelf dat elk boek een passend omslag vereist. De maten zul je dus moeten aanpassen aan die van je eigen dagboek, de algemene vorm blijft hetzelfde. We kiezen als ondergrond een stuk grof, naturel linnen en zorgen ervoor dat er rondom een brede strook overblijft, die je omslaat en vaststikt. De zoom C langs de hoogte van het insteekgedeelte wordt eerst omgeslagen, de boven- en onderzoom komen hier op. Deze boven- en onderranden A worden op de randen van de voor- en de achterzijde van de omslag gelegd en samengestikt. Zo ontstaan er smalle zakken, waarin je het voor- en het achterkaft van het boek kunt schuiven.

Het appliqueren en borduren is niet zo moeilijk. Van wat lapjes vilt in de kleuren rood, oranje en blauw knip ja nu de lijststukken. Op de rug van het omslag zie je op ons voorbeeld zes lijstjes. Het L-vormige stuk, gemerkt D, knip je in een kleur, D1 in een andere kleur. De lijntjes in de hoeken en het lijntje in het midden van elk lijstje zijn met draadjes wol opgestikt.

Hetzelfde doe je in het groot op de voor- en de echterkant De letters breng je eerst op de verlengde grootte, zodat ze het gehele binnenvak op de voorkant opvullen Elke letter heeft twee kleuren, E en E1 De insteekvlekken krijgen elleen een versiering van opstikselS Gebruik plastic- of rubberlijm om het vilt op het linnen te plakken. Je zult zien dat je dagboek er nu heel wat sierlijker op is geworden!

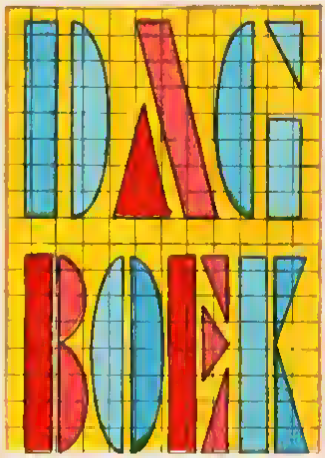

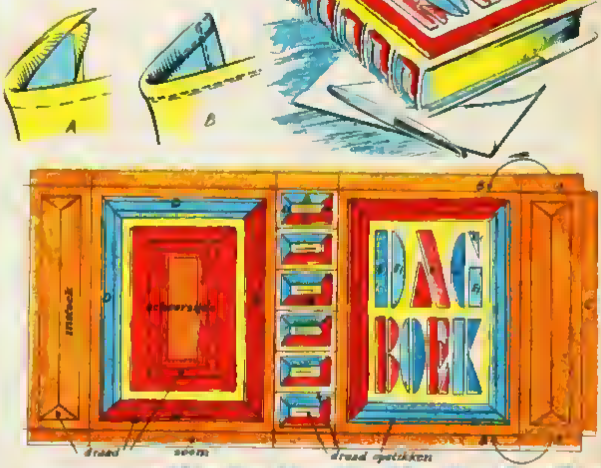

* * * * * * * * * *

EEN BAKJE VOOR LEKKERNIJEN

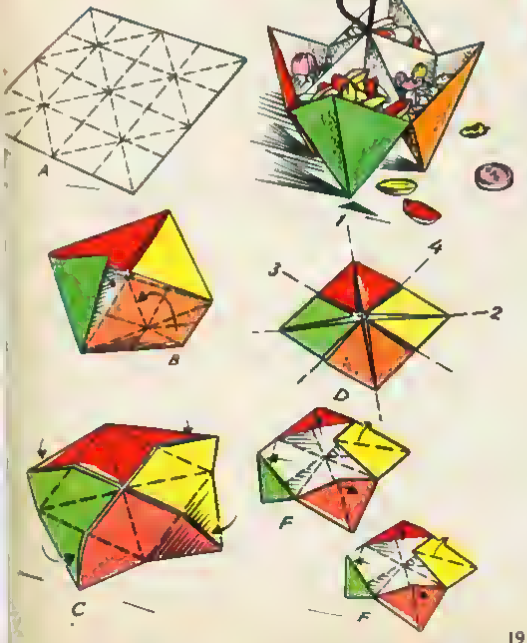

VOOR een bakje met vier vakjes, om rozijnen, pinde's, pepermuntjes en dergelijke in op te dienen, heb je niet meer nodig dan een stukje karton en een koordje Afbeelding A leet het karton zien met alle te meken vouwen er in We maken deze echter niet ellemael tegelijk. Het formeet van het vel is ongeveer 15 x 15 cm, vierkant dus Netuurlijk meg je ook een groter vel nemen, het ligt er maar aen, hoe groot je 't bakje wilt meken. Het karton moet dun zijn, anders kun je het niet goed vouwen, ook zwear tekenpepier le ullstekend geschikt Karton kun je in allerlei kleuren kopen, tekenpapiar zul je zalf met enkele felle kleuren plakkaatverf moeten beschilderen en deerna vernissen De vouwen rillen we eerst met de echterkent van een schaarpunt langs een lineaal De eerste vier verbinden de middens van de vier zijden, we vouwen de vier punten om naer binnen (B) Op dezelfde wijze rillen we de vier volgende vouwlijnen en vouwen de punten naar beneden om (C) Nu maken we nog een viertal vouwen, twee diagonele, die de tegenover elkeer liggende hoeken van de verkregen vorm verbinden, en twee, die het midden van de tegenoverliggende zijden verbinden (D) Alle vouwen zijn den gemeekt

Keer het vierkant om en breng het middelpunt neer boven (E), terwijl je tegelijkertijd de vier hoeken, die op dit punt tezemen komen, voorzichtig naar bulten trekt (F) Zo worden de bakjes gevormd.

De buitenzijden van elk bakje geven we echtereenvolgens de kleuren groen, orenje, geel en rood De binnenzijden kun je het best vernissen met plakkaatvernis. Leet dit goed drogen, voor je de bakjes geet gebruiken, endars trekt de vernislucht in de pinde's, de rozijnen en wet je er meer in doet!

Willy Wortel

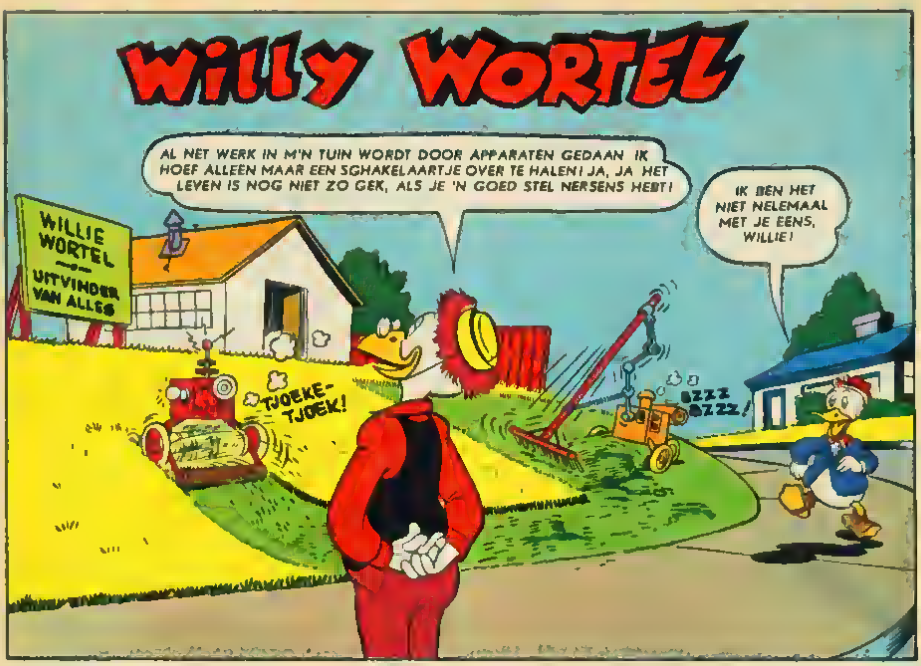

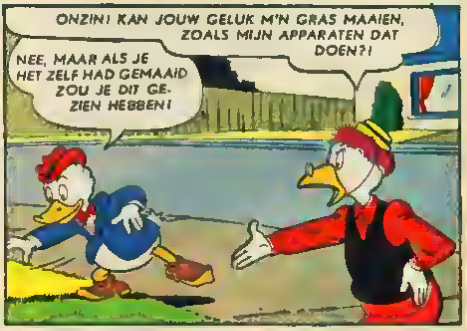

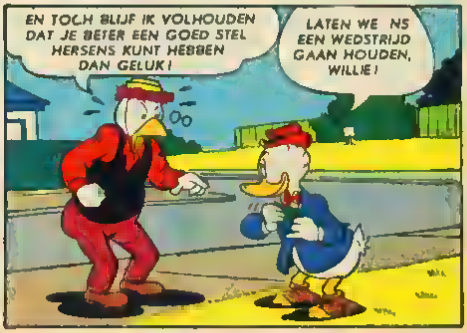

DAT LIJKT ME EEN GOED IDEE! ALLEEN – HOE WOU JE HET DOEN, GUUS?
IK WEET ER WEL IETS OP!
KIJK, DEZE MEVROUW HEEFT GISTERAVOND HAAR DIAMANTEN HALSSNOER IN DE HAVEN LATEN VALLEN, TOEN ZE DAAR OP EEN BOOTFEESTJE WAS. EN NU GAAN WIJ PROBEREN DAT DING TE VINDEN!
DA'S GOED!
MEVR. PRONKEMA VERLOOR DIAMANTEN HALSSNOER
JIJ GEBRUIKT ER JE HERSENS BIJ EN IK ALLEEN MAAR M'N GELUK!
EN DEGENE DIE HET SNOER NIET TERUGBRENGT, EET Z'N HOED OP!
DAT IS AFGESPROKEN! IK GA NU METEEN NAAR DE HAVEN!
EN IK GA EERST NOG EVEN NAAR M'N WERKPLAATS!
NU MOET IK 'NS EVEN ZIEN – EEN ONDERWATERZOEKAPPARAAT – EEN LUCHTDICHTE WATERPOMP EN DEZE SLANG
LATER
VOORDAT GUUS OOK MAAR DE KANS HEEFT OM Z'N GELUK TE GERRUIKEN, HEB IK DAT SNOER AL ONDER Z'N NEUS WEGGEHAALD!
GOEIE GRUTJES – HIJ IS NOG NIET EENS BEGONNEN MET ZOEKEN!
WAAROM OOK? IK VIS LIEVER!
OCH, BLIJF OOK MAAR VISSEN! ALS IK DIT APPARAAT EENMAAL IN –
WACHT 'NS EVEN TJES! IK GELOOF DAT IK BEET HEB!

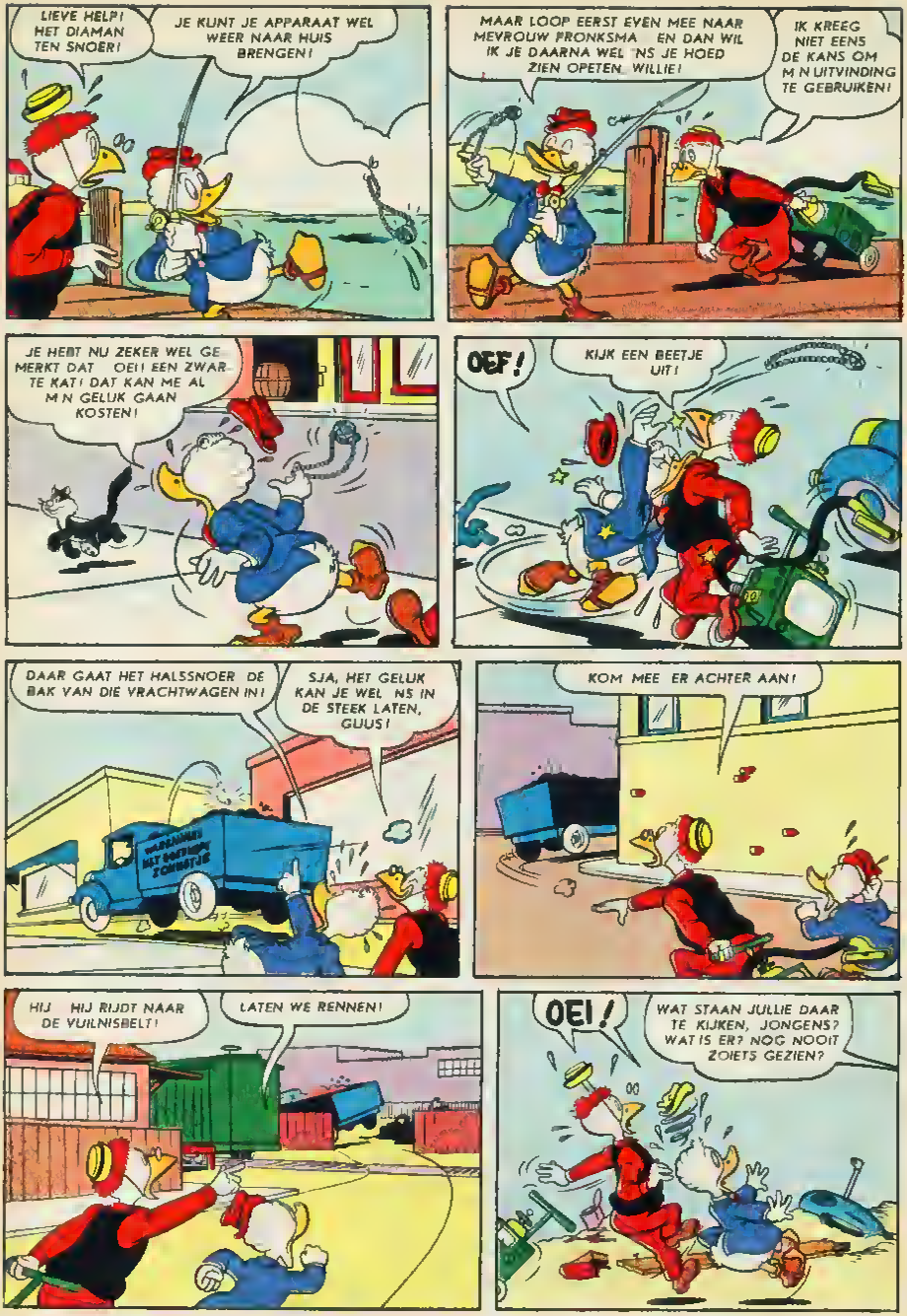
LIEVE HELP! HET DIAMAN TEN SNOER!
JE KUNT JE APPARAAT WEL WEER NAAR HUIS BRENGEN!
MAAR LOOP EERST EVEN MEE NAAR MEVROUW PRONKSMA EN DAN WIL IK JE DAARNA WEL 'NS JE HOED ZIEN OPETEN, WILLIE!
IK KREEG NIET EENS DE KANS OM M'N UITVINDING TE GEBRUIKEN!
JE HEBT NU ZEKER WEL GEMERKT DAT OEI! EEN ZWARTE KAT! DAT KAN ME AL M'N GELUK GAAN KOSTEN!
OEF!
KIJK EEN BEETJE UIT!
DAAR GAAT HET HALSSNOER DE BAK VAN DIE VRACHTWAGEN IN!
SJA, HET GELUK KAN JE WEL 'NS IN DE STEEK LATEN, GUUS!
KOM MEE ER ACHTER AAN!
HIJ HIJ RIJDT NAAR DE VUILNISBELT!
LATEN WE RENNEN!
OEI!
WAT STAAN JULLIE DAAR TE KIJKEN, JONGENS? WAT IS ER? NOG NOOIT ZOIETS GEZIEN?

J-JA M MAAR AL D-DIE JUWELEN
DAT ZIJN GEEN ECHTE! ALLEMAAL NAMAAK... HOOR! EN DAN NOG BESCHADIGD OOK!
WAGENHUIS HET GOEDKOPE ZONNETJE
O JA?
VAN DE MEESTE IS EEN SPLINTERTJE AF OF ZO, EN DAN WILLEN ZE DIE NIET MEER VERKOPEN MAAR JE KUNT HET HAAST NIET ZIEN!
HET IS HELEMAAL NIET TE ZIEN! IK KAN HET NIET TENMINSTE WAT HEB IK NOU AAN M'N GELUK, ALS IK NIET KAN ZEGGEN, WELK HET ECHTE HALSSNOER IS?
SJA, GELUK HELPT NIET ALTIJD, DAT WEET JE!
DIT IS EEN GEVAL, WAAR EEN GOED STEL HERSENS BIJ TE PAS MOET KOMEN! IK ZAL WAT KLEINE VERANDERINGEN IN DIT APPARAAT AANBRENGEN
EN EVEN LATER
WAT IS DAT VOOR EEN DING?
DAT ZUL JE WEL ZIEN! GA 'NS OPZIJ!
HÉ, KIJK UIT! JE SMELT AL DAT SPUL! ER BLIJFT NIETS VAN OVER!
ALLEEN HET GLAS SMELT DE NAMAAKJUWELEN!
OM DE DIAMANT TE SMELTEN, ZOU IK DIE HOOP VEEL STERKER MOETEN VERHITTEN! DEZE STRAAL IS NET WARM GENOEG OM HET GLAS TE SMELTEN, ZONDER DE DIAMANTEN TE BESCHADIGEN!
(SLIK!) KNAP BEDACHT!

EN HIER HEBBEN WE HET DIAMANTEN SNOER VAN MEVROUW PRONKSMA!
(ZUCHT!) DAN ZAL IK M'N HOED WEL OP MOETEN ETEN
WEET JE, GUUS, JE HEBT IN IEDER GEVAL EEN HEEL WAARDE-VOLLE LES GEHAD!
DAT IS WEL ZO, JA
HARRIE! DE PRONKSMA-DIA-MANTEN! ZIJ MOETEN ZE GEVONDEN HEBBEN!
WIJ ZIJN AL MAAN-DEN BEZIG ZE TE PAKKEN TE KRIJGEN!
KOM MEE! ALS WE HEEL HARD LOPEN, IS ER EEN KANSJE DAT WE ZE VOORKOMEN!
ALS IK JOU WAS, GUUS, ZOU IK NE!
OEMPF!
DIT IS HET GEMAKKELIJKSTE KARWEITJE DAT WE OOIT HEBBEN OPGE-KNAPT!
EN NU MOETEN WE MAKEN DAT WE WEGKOMEN!
ALS IK MET AL M'N GELUK DIE DIA MANTEN BIJ ME HAD GEHAD, WAS ONS DIT NIET OVERKOMEN!
MISSCHIEN NIET, NEE!
IK BOF, DAT DIE KNAAP ME NIET GOED VAST-GEBONDEN HEEFT!
EN IK BEN ZO VERSTANDIG GEWEEST OM EEN SCHERP MESJE AAN M'N APPA-RAAT TE ZETTEN!
SNEP!

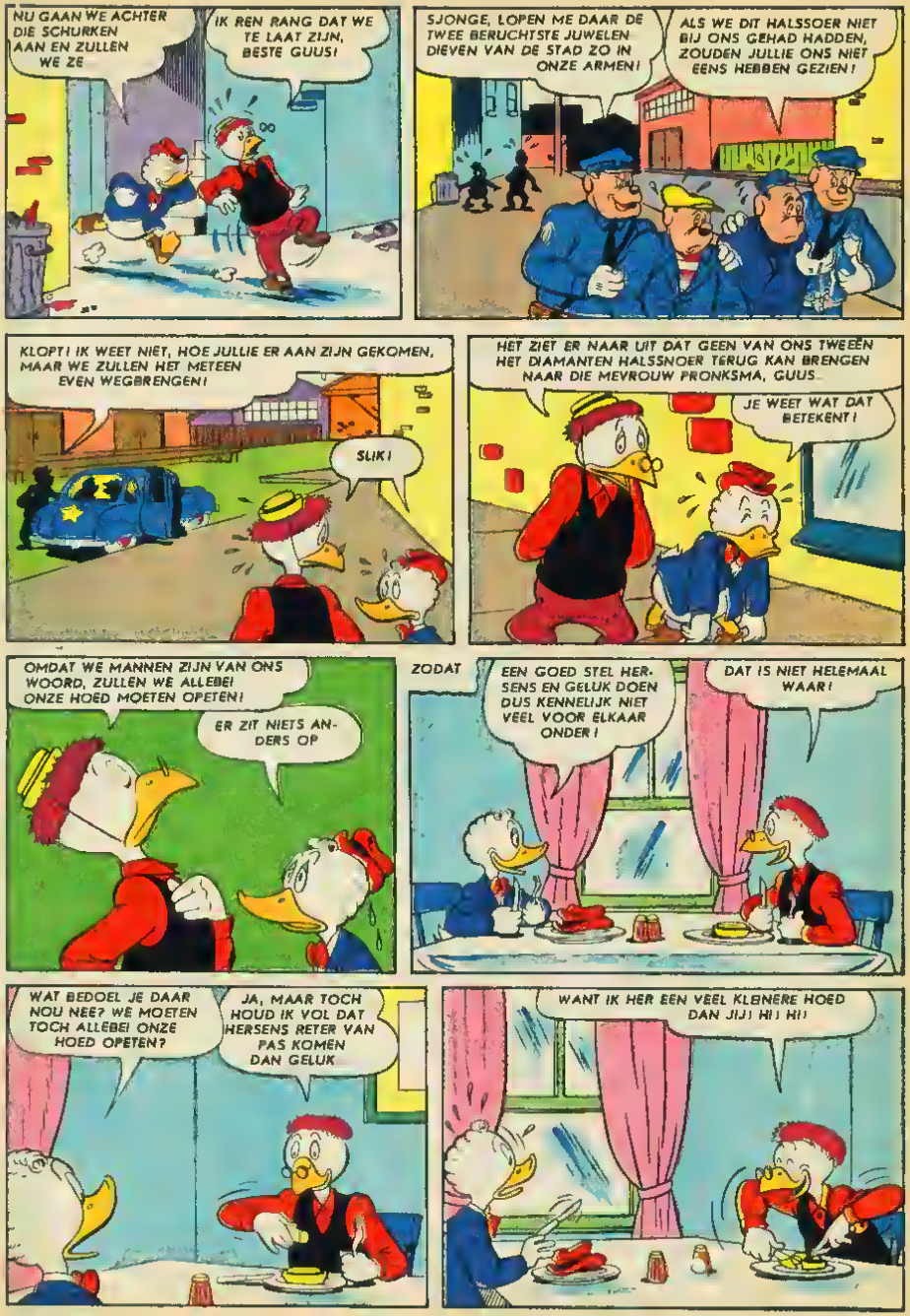
NU GAAN WE ACHTER DIE SCHURKEN AAN EN ZULLEN WE ZE
IK REN RANG DAT WE TE LAAT ZIJN, BESTE GUUS!
SJONGE, LOPEN ME DAAR DE TWEE BERUCHTSTE JUWELEN DIEVEN VAN DE STAD ZO IN ONZE ARMEN!
ALS WE DIT HALSSOER NIET BIJ ONS GEHAD HADDEN, ZOUDEN JULLIE ONS NIET EENS HEBBEN GEZIEN!
KLOPT! IK WEET NIET, HOE JULLIE ER AAN ZIJN GEKOMEN, MAAR WE ZULLEN HET METEEN EVEN WEGBRENGEN!
SLIK!
HET ZIET ER NAAR UIT DAT GEEN VAN ONS TWEEËN HET DIAMANTEN HALSSNOER TERUG KAN BRENGEN NAAR DIE MEVROUW PRONKSMA, GUUS
JE WEET WAT DAT BETEKENT!
OMDAT WE MANNEN ZIJN VAN ONS WOORD, ZULLEN WE ALLEBEI ONZE HOED MOETEN OPETEN!
ER ZIT NIETS ANDERS OP
ZODAT
EEN GOED STEL HERSENS EN GELUK DOEN DUS KENNELIJK NIET VEEL VOOR ELKAAR ONDER!
DAT IS NIET HELEMAAL WAAR!
WAT BEDOEL JE DAAR NOU NEE? WE MOETEN TOCH ALLEBEI ONZE HOED OPETEN?
JA, MAAR TOCH HOUD IK VOL DAT HERSENS PETER VAN PAS KOMEN DAN GELUK
WANT IK HER EEN VEEL KLEINERE HOED DAN JIJ! HI! HI!

Hans, Bert en Ilse, de drie kinderen van kapitein Scheepstra, maken met hun ouders een zeereis op het vrachtschip „De Vier Windstreken". Na een felle storm worden twee schipbreukelingen opgenomen. De beide mannen blijken smokkelaars te zijn. Zij halen de wapenkamer van het schip leeg en sluiten de bemanning en de kapiteinsfamilie op in het matrozenverblijf. De twee mannen willen met het schip smokkelwaar vervoeren van Tanger naar de zuidkust van Frankrijk. Eén van hen schopt de scheepshond Kompas overboord. De hond zwemt naar de wal en komt in Tanger terecht, waar hij op een groot plein het verkeer in de war brengt en daarom door agenten gevangen wordt genomen.

DE SPANNENDE BELEVENISSEN VAN DRIE KAPITEINSKINDEREN, VERTELD door JOOP TERMOS, GEÏLLUSTREERD door HANS KRESSE

KOMPAS junkte verdrietig en ging in een hoek van de cel zitten, zijn ogen voortdurend op de celdeur gericht. Zou er dan werkelijk geen hulp komen opdagen? Het werd later en later, urenlang bleef de hond in zijn hoek zitten, treurig voor zich uit starend. Tegen de ochtend keek een agent door het luikje van de celdeur.

„Wel heb je ook, die hond is er nog, ik was 'm bijna al weer vergeten," mompelde hij. De agent behoorde tot het drietal politiemannen, dat Kompas de dag tevoren had overweldigd, nadat de hond het drukke verkeer op het stadsplein in de war had gebracht. Hij opende de celdeur. Kompas gromde.

„Tut, tut, kalm maar, ben je nog niet tot bedaren gekomen?" vroeg de agent, die de deur weer snel sloot en verdween. Even later keerde hij terug met een stuk worst. Kompas snoof de geur van de worst op en keek verlangend naar de lekkernij in de hand van de agent. Deze liep langzaam op hem toe, de worst voor zich uit houdend. „Asjemenou, hij blijft zowaar kalm," mompelde de agent tevreden. Kompas was opgestaan, maar hij nam geen vechtlustige houding meer aan. Mensen, die hem wórst kwamen brengen, konden onmogelijk kwade bedoelingen koesteren. De hond snuffelde aan de worst en hapte daarna gretig toe.

„Braaf beest," zei de agent, terwijl hij de kop van de hond begon te strelen. Kompas maakte er zich niet kwaad om, hij besteedde alle aandacht aan de worst. De agent ging naast hem op zijn hurken zitten en haalde aan tweede stuk worst uit zijn zak. Dit gebaar deed Kompas definitief alle vijandschap vergeten, hij

„Hé, dat zie ik nu pas!" riep de agent uit. „Hij draagt een halsband waar een adres op staat. Kijk, hier!"

keek de agent vriendelijk aan en schrokte de worst gretig naar binnen.

De agent stond weer op, liep naar de geopende deur en zei, „Kom maar mee." Begreep de hond hem? Het leek er wel op, want Kompas trippelde de agent achterna en kwam zelfs vlak naast hem lopen. Via een gang bereikten ze het wachtlokaal, waar Kompas de vorige avond zoveel onrust had veroorzaakt. De agent ging op een stoel zitten, Kompas legde zich vlak voor zijn voeten op de grond en keek wantrouwig naar de wachtcommandant.

„Wat zullen we met 'm beginnen? Loslaten of naar het asyl brengen?" vroeg de agent.

„Loslaten? Nee, in geen geval loslaten, dan schopt hij het verkeer weer in de war," antwoordde de wachtcommandant. „Dan maar naar het asyl," meende de agent. Hij bukte zich voorover om Kompas achter de oren te krabbelen. „Hé, dat zie ik nu pas! Hij draagt een halsband, waar een adres op staat," riep hij plotseling uit, terwijl hij de halsband van Kompas los maakte. „Stom, dat we daar niet eerder naar gekeken hebben!"

De wachtcommandant stond op, liep op Kompas toe en keek nieuwsgierig naar de halsband. De beide mannen

Een later snerdn de auto van de havenmeester naar de Noorderkade, die hij helemaal afreed.

prohneerden het edres te spellen, maar zij brachten er niet veel van terecht Op de halsband ven Kompas prijkte de naam ven zijn schip „De Vier Windstreken" Plotseling kreeg de wachtcommandant een helder idee „Zeg, zou die hond niet ven een schip afkomstig kunnen zijn? Volgens mij is het een Duits of Nederlands edres" — „Best mogelijk, ik ga 't onderzoeken," mompelde de agent De wechtcommendant gaf zijn toestemming en tezamen met een endere agent ging de nieuwe vriend ven Kompes met de hond aan een lijn naar de heven Hoe de beide agenten ook zochten, nergens konden zij een schip vinden met de naam die op de halsband van de hond vermeld stond Na een uur ijverig soeken wilden zij er de brui aan geven

„De beas heeft zicb natuurlijk vergist, laten we de hond maar naar het asyl brengen," meende één ven hen. „Hm, misschien is het schip vannecht afgevaren Mogelijk komt het later weer in Tanger terug We zullen informaties inwinnen op het kantoor ven de havenmeester, dan hebben we onse plicht toch wel hoog en breed gedean," meende de ander

Met Kompas tussen hen in, stapten de agenten naar de havenmeester en lieten daar het adres op de halsband van da hond zien Was een schip ven die naem soms bekend bij de havenmeester? Een secretaresse controleerde de laatste lijsten van de binnengekomen en vertrokken schepen

„Ja," riep ze, „het is de naem van een Nederlands schip, het is gisteren eangekomen en zal venmiddag weer vertrekken Het schip ligt gemeerd aan de Noorderkade"

De agenten keken haar verbaasd aan „We hebben de gehela Noorderkade afgelopen, maer er is geen Nederlends schip te zien," verklaarde één van hen

„Heren, die lijsten bevetten bealist geen foutieve opgaven, het schip zal vanmiddag vertrekken," sei de havenmeester een beetje gaprikkeid De agent verklaarde nogmaals, det hij bet schlp niet hed kunnen ontdekken De hevenmeester fronste de wenkbrauwen „Daar moet ik het mijne van weten; geen enkel schip mag de haven verlaten, zonder mijn kantoor daarvan melding te doen Laten we in mijn euto naar de Noorderkade rijden en de zaak nog eens nedar onderzoeken," zei hij.

Even later snorde de auto van de hevenmeester naar de Noorderkade, die hij helemael afreed. „Inderdead, het schip is er niet merkweerdig, höógst merkweardig," mompelde hij Hij zette de euto stil en keek peinzend voor zich uit. „Heren, ik vertrouw deze zaak niet De lading die kennelijk voor het schip bestemd was, staet nog op de kade Dus moet het schip een endere lading hebben opgenomen en vannacht zijn vertrokken," stelde hij vast De bavenmeester stapte uit de euto uit en riep één van de havenerbeiders Had hij meegeholpen met 't laden van „De Vier Windstreken"?

„Zeker meneer, we hebben vannecht vliegensvlug sigaretten in moeten laden. Er was grote haast bij De rest van de leding bleef achter We vonden het een vreemd geval, maar ze hebben ons goed betaald," antwoordde hij op de vraag van de havenmeester

„Bedankt," mompelde de havenmeester en hij keerde snel naar de auto terug „Er zijn hier vannacht vreemde dingen gebeurd, het schip heeft zijn leding echtergeleten en inplaats daarvan is het voigestouwd met sigaretten U begrijpt natuurlijk, wat det te betekenen heeft het schip vervoert smokkelwaar. Wa moaten onmiddellijk de havenpolitie

Direct werden twee motorboten bemand en bewapend, die even later met snella vaart heers zeiten naar zee.

Alarmeren," verklaarde hij. De havenmeester stalte de auto en reed in vliegende vaart naar het naburige bureau van de havenpolitie. In korte bewoordingen legde hij uit, wat zich die nacht had afgespeeld. Onmiddellijk kwamen de agenten van de havenpolitie in actie, ze grepen geweren uit de rekken en bemanden twee motorboten, die even later met snelle vaart door de haven raasden, in de richting van de zee. De havenmeester en de beide agenten staarden de boten na. Kompas blafte, om hun aandacht te trekken. „Tja, ouwe jongen, we zullen ja toch maar bij het esyl afleveren," zei één van de agenten vriendelijk. „Geef mij die hond maar mee," zei de havenmeester. De agenten staarden hem verbaasd aan. Wilde de havenmeester zich werkelijk over het dier ontfermen? „Eh, wilt u de hond voor goed bij u houden?" — „Zeker, zijn baas is een smokkelaar en zal waarschijnlijk achter de tralies terecht komen. De hond heeft dan geen tehuis meer. Het is een aardig beest, ik zal 'm mee naar huis nemen, m'n kinderen zullen de hond maar al te graag verzorgen," zei de havenmeester. De agenten hadden er geen bezwaar tegen en zo ging Kompas met de havenmeester naar zijn nieuwe tehuis.

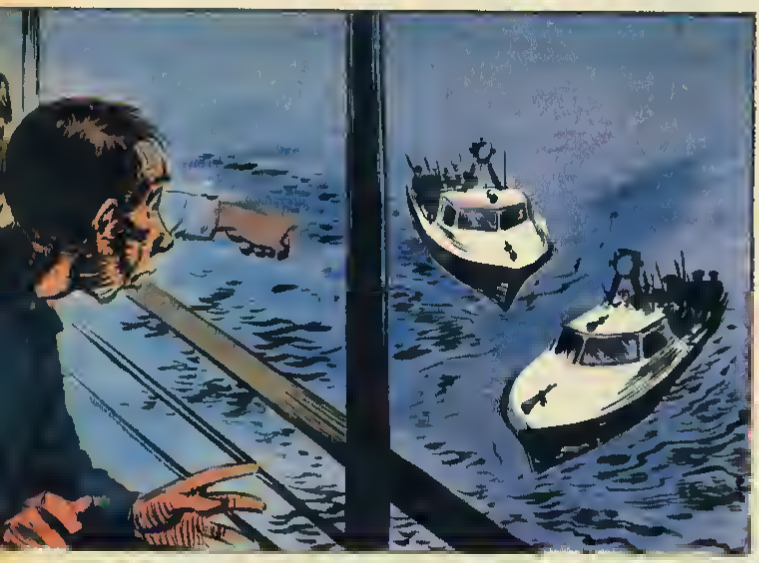

„Gauw touwladders uit!" klonk het bevel van de commandant voor de tweede maal — .

WAT was er met „De Vier Windstreken" gebeurd, terwijl Kompas de nacht in de cel doorbracht? In het holst van de nacht waren de beide smokkelaars Freek en Gerrit teruggekeerd met een tiental smokkelvrienden uit Tanger. In vrachtwagens hadden de twee mannen een grote voorraad sigaretten aangevoerd en die voorraad was door de havenarbeiders in snel tempo ingeladen. Freek en Gerrit hadden daarna het bevel over het schip op zich genomen. Zij beschikten over genoeg zeemanservaring, om het schip uit de haven te loodsen. Eén van hun smokkelvrienden, een gewezen machinist, wist de machines in beweging te zetten. Toch maakten de smokkelaars een grove fout. Bij het verlaten van de haven sloeg de achterkant van het schip tegen een kademuur, die daardoor een grote deuk in de scheepswand sloeg. Buiten de haven gekomen, voerden de machines het schip op volle kracht in de richting van de Franse kust. Plotseling begonnen de machines achter te stotteren, hun gestamp werd onregelmatig, tot ontzetting van de smokkelaars. Met een verwilderde uitdrukking in zijn ogen holde de vroegere machinist uit de machinekamer naar het dek. „De machines weigeren... wat een stommiteit van ons... de olievoorraad is uitgeput, we hadden in Tanger moeten tanken!" schreeuwde hij met overslaande stem. Freek, de lange smokkelaar, staarde hem dreigend aan. Plotseling begreep hij, waarom de kapitein en de machinist van „De Vier Windstreken" zich ondanks hun benarde positie de vorige dag hadden vermaakt tijdens de uitleg van zijn plannen. Ze wisten natuurlijk, dat de brandstofvoorraad niet toereikend zou zijn om het schip tot voor de Franse kust te brengen. Deze tegenslag kon de smokkelaar niet verkroppen. „Het is jouw stommiteit, je had de voorraad moeten controleren," foeterde hij tegen de vroegere machinist, die vuurrood werd van woede.

„Zo dacht je dat," gromde hij, de ander dreigend aankijkend. „Ja, dat dacht ik," beet Freek terug. Dit antwoord bracht het bloed van de ex-machinist aan het koken, hij bedacht zich geen moment en stortte zich op de lange Freek. De beide smokkelaars rolden vechtend over het dek, terwijl de anderen toekeken. Behalve Gerrit. Hij bemoeida zich met het gevecht en probeerde Freek van diens aanvaller te bevrijden.

Deze houding wekte de verontwaardiging op van de smokkelaars uit Tanger, die ook aan het gevecht deel gingen nemen. Binnen enkele seconden was de chaos compleet. Terwijl de machines geheel stilvielen, hielden de smokkelaars op het dek van „De Vier Windstreken" 'n complete veldslag. Er vlogen rake klappen, de smokkelaars geraakten buiten zichzelf van kwaadheid en zwaaiden met hun vuisten. Vrienden daelden elkaar opstoppers uit en werden prompt tot vijanden.

Geen van de vechtenden hoorde het geluid van de motoren der twee politieboten, die in de verte naderden. Alleen Freek zag plotseling het gevaar. „We worden achtervolgd, steak het gevecht" riep hij, maar zijn alaimgeschreeuw bleef zonder het minste resultaat. De vechtende smokkelaars waren niet meer tot bedaren te brengen, de strijd op het dek duurde onverminderd voort, totdat de politieboten het schip hadden bereikt en er plotseling een metaalachtige stem over het water klonk. Het was de stem van de commandant der politieboten, die via een luidspreker „De Vier Windstreken" praaide. „Maak u gereed voor een politie-inspectie, gooi touwladders uit!" commandeerde de commandant. Prompt kwam het gevecht tot een einde. De gehavende smokkelaars keken elkaar ontzet aan, ze werden plotseling door een hevige angst overvallen. Politie! En het schip was stuurloos geworden. Wat moesten ze doen! Ze zochten naar Freek en Gerrit, maar de twee smokkelaars waren nergens te bekennen. Ze hadden zich ijlings verstopt. „Gooi touwladders uit!" klonk het commando voor de tweede maal. De smokkelaars stoven verschrikt alle richtingen uit. Binnen enkele seconden heerste er aan boord een voistrekte stilte.

Welke stappen de havenpolitie gaat nemen, horen jullie de volgende week!

TOM POES
en de reis naar de
schemerbergen
HEER BOMMEL WAS WELGEMOED MET TOM POES OPGESTEGEN, OM EEN BALLONTOCHT TE ONDERNEMEN NAAR DE SCHEMERBERGEN. HET GING OM EEN WEDDENSCHAP MET JONKER GNIEP DE KEMP, MAAR SUPER EN HIEPER HEBBEN MET DE JONKER AFGESPROKEN, DAT ZE DE TOCHT ZULLEN LATEN MISLUKKEN. MET EEN GEWEERSCHOT HEBBEN ZE DE BALLON LEKGESCHOTEN. IN EEN VERSCHRIKKELIJKE VAL KOMT HET GEVAARTE NAAR BENEDEN SUIZEN.
OOOH, MIJN EINDE NADERT!
DOE DAN TOCH IETS, TOM POES!
HM... DIE CIRCUS-TENT IS MISSCHIEN EEN MOOI VANGZEIL!
OHH!
OHH!
HELP
EEN METEOOR!
OEI!
'N MOOIE STUNT!
GOOI ZE D'R UIT...
...ZE HEBBEN NIET BETAALD!
RETTETE!
RETTETE!!
KRAK
VLOEM

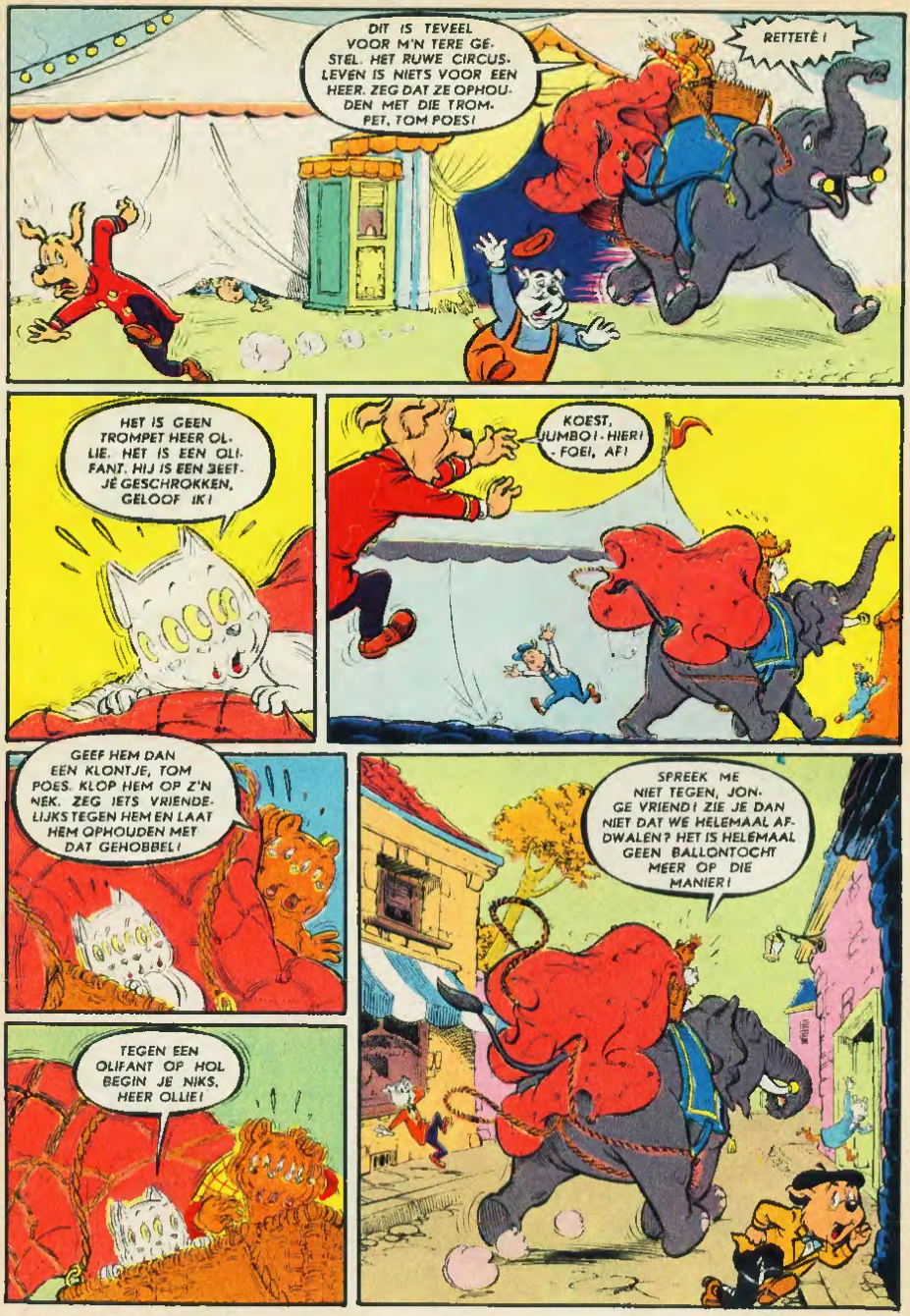
DIT IS TEVEEL VOOR M'N TERE GESTEL. HET RUWE CIRCUSLEVEN IS NIETS VOOR EEN HEER. ZEG DAT ZE OPHOUDEN MET DIE TROMPET, TOM POES!
RETTETÈ!
HET IS GEEN TROMPET HEER OLLIE. HET IS EEN OLIFANT. HIJ IS EEN BEETJE GESCHROKKEN, GELOOF IK!
KOEST, JUMBO! - HIER! - FOEI, AF!
GEEF HEM DAN EEN KLONTJE, TOM POES. KLOP HEM OP Z'N NEK. ZEG IETS VRIENDELIJKS TEGEN HEM EN LAAT HEM OPHOUDEN MET DAT GEHOBBEL!
SPREEK ME NIET TEGEN, JONGE VRIEND! ZIE JE DAN NIET DAT WE HELEMAAL AFDWALEN? HET IS HELEMAAL GEEN BALLONTOCHT MEER OP DIE MANIER!
TEGEN EEN OLIFANT OP HOL BEGIN JE NIKS, HEER OLLIE!

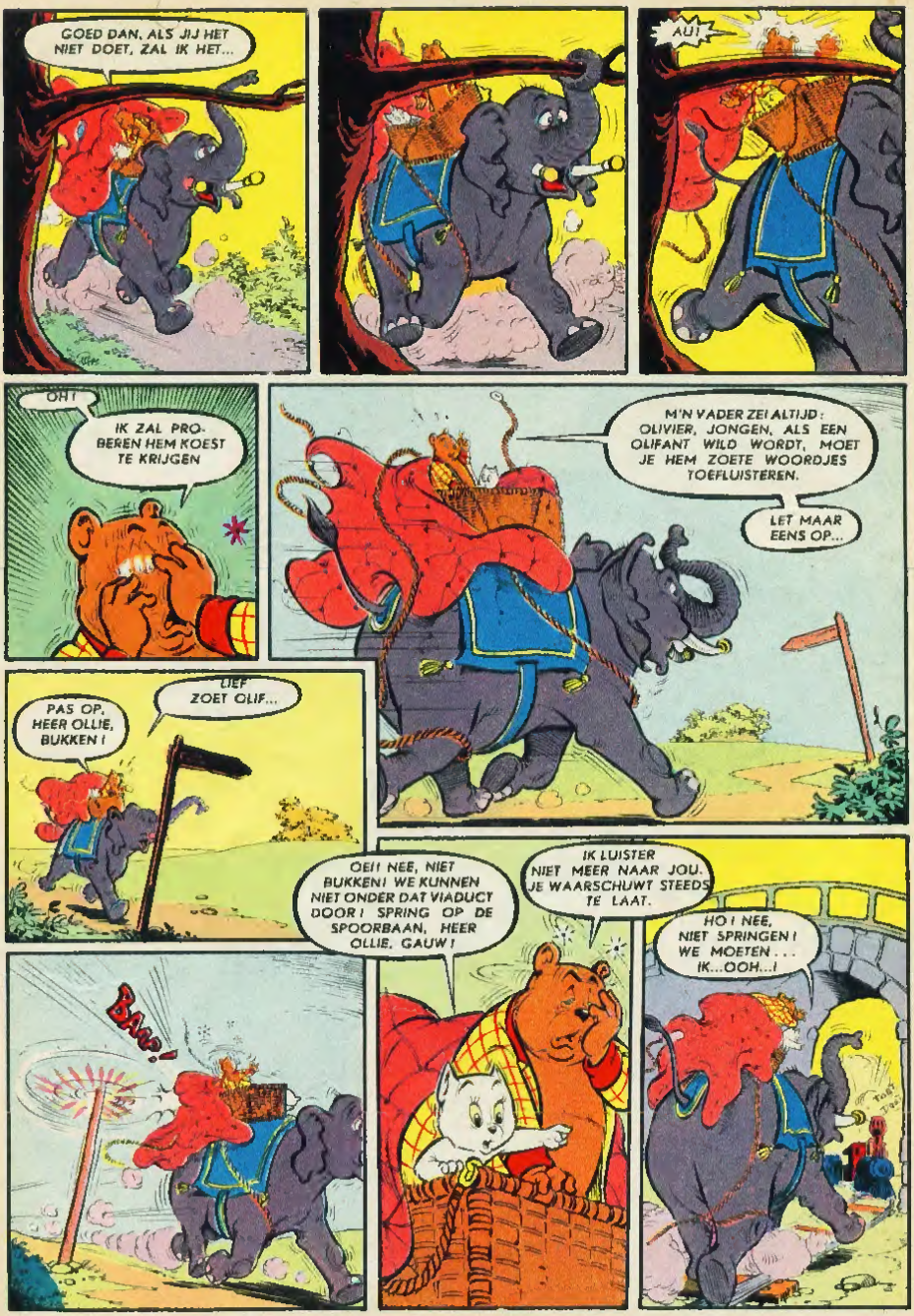
GOED DAN, ALS JIJ HET NIET DOET, ZAL IK HET...
AU!
OH!
IK ZAL PROBEREN HEM KOEST TE KRIJGEN
M'N VADER ZEI ALTIJD: OLIVIER, JONGEN, ALS EEN OLIFANT WILD WORDT, MOET JE HEM ZOETE WOORDJES TOEFLUISTEREN.
LET MAAR EENS OP...
PAS OP, HEER OLLIE, BUKKEN!
LIEF ZOET OLIF...
OEI! NEE, NIET BUKKEN! WE KUNNEN NIET ONDER DAT VIADUCT DOOR! SPRING OP DE SPOORBAAN, HEER OLLIE, GAUW!
IK LUISTER NIET MEER NAAR JOU. JE WAARSCHUWT STEEDS TE LAAT.
HO! NEE, NIET SPRINGEN! WE MOETEN... IK...OOH...!
BAM!

© 1962 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z., Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct. per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1962 Walt Disney Productions.